

(2) La resta de les disposicions rellevants del RID s'apliquen.

(3) A més de les indicacions que disposa el RID, l'expedidor ha d'indicar a la carta de port la menció següent:

«Transport d'acord amb els termes de l'1.5.1 del RID (RID 1/2004).»

(4) El present acord s'aplica fins al 31 de desembre de 2006 als transports entre els territoris dels estats membres de les COTIF que l'hagin signat, llevat que sigui revocat per un dels signataris. En aquest cas continua sent aplicable únicament als transports entre els territoris dels estats membres de la COTIF que l'hagin signat i no l'hagin revocat.

Madrid, 30 de desembre de 2004.—L'autoritat competent per al RID a Espanya, Luis de Santiago Pérez, director general de Ferrocarrils.

El present Acord ha estat signat per les autoritats competents del RID de:

Alemanya.
Austria.
Bèlgica.
Espanya.
Noruega.
Regne Unit.
Suïssa.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 12 de maig de 2005.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

8662 *REIAL DECRET 520/2005, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa.* («BOE» 126, de 27-5-2005.)

L'aprovació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha suposat una important reforma en la revisió d'actes en via administrativa, per la qual cosa és necessari renovar les normes que constitueixen el desplegament reglamentari d'aquesta matèria. En concret, la Llei conté una nova sistemàtica de les normes reguladores de la revisió en via administrativa en incorporar alguns dels preceptes que contenen el Reial decret legislatiu 2795/1980, de 12 de desembre, pel qual s'articula la Llei 39/1980, de 5 de juliol, de bases sobre procediment economicoadministratiu; el Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per a la realització de devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària; el Reial decret 2244/1979, de 7 de setembre, pel qual es reglamenta el recurs de reposició previ a l'economicoadministratiu; el Reial decret 391/1996, d'1 de març, pel qual s'aprova el Reglament de procediment en les reclamacions economicoadministratives, i el Reial decret 136/2000, de 4 de febrer, pel qual es desplega parcialment la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, pel que fa al reemborsament del cost de les garanties prestades per suspendre l'execució dels deutes tributaris i al règim d'actuacions de la inspecció dels tributs i s'adapta a les previsions de la Llei esmentada el procediment per realitzar devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària.

Aquesta nova regulació de la revisió en via administrativa en l'àmbit legal ha fet necessari que es dicti un nou text reglamentari de caràcter fonamentalment procedimental que s'adapti als canvis introduïts en la Llei 58/2003, de 17 de desembre, d'acord amb l'habilitació general al Govern per dictar les disposicions de desplegament i aplicació de la Llei, que conté la disposició final novena, i en virtut de les diverses habilitacions concretes que estableix el títol V de la Llei.

El Reial decret que ara s'aprova conté un article únic pel qual s'aprova el Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, una disposició transitòria dedicada a les competències dels tribunals economicoadministratius, una disposició derogatòria i una disposició final per la qual s'estableix la data d'entrada en vigor.

El Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, està integrat per cinc títols, tres disposicions addicionals, tres disposicions transitòries i una disposició final.

El títol I, «Disposicions generals», conté l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament i els aspectes comunes a tots els procediments de revisió, i s'hi regula el contingut mínim de l'escrit que ha de presentar l'interessat, les regles generals d'esmena i l'aportació, esmena o ratificació del poder atorgat al representant de l'interessat.

El títol II, «Procediments especials de revisió», recull els aspectes fonamentals del procediment de revisió d'actes nuls de ple dret, del procediment per a la declaració de lesivitat d'actes anul·lables, del procediment de revocació, del procediment per a la rectificació d'errors i de la regulació de la devolució d'ingressos indeguts, amb especificació del procediment per al reconeixement del dret a la devolució en els supòsits de l'apartat 1 de l'article 221 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Amb la finalitat d'evitar en el text del Reglament les mencions a òrgans concrets i facilitar el desenvolupament de la facultat d'organització de les diferents administracions tributàries, no es fa una atribució de competències exhaustiva en relació amb la tramitació, per la qual cosa queda parcialment supeditada al que s'estableixi en normes d'organització de rang inferior.

Pel que fa a la iniciació del procediment de revisió d'actes nuls de ple dret, s'hi recullen les formes d'inici que preveu l'apartat 2 de l'article 217 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre. En la tramitació destaca la sol·licitud d'un informe a l'òrgan que va dictar l'acte, així com l'audiència als interessats perquè puguin al·legar i presentar els documents i justificants que considerin oportuns. Finalment, en la fase de resolució es reitera la necessitat del dictamen del Consell d'Estat o òrgan equivalent de la comunitat autònoma.

El procediment de declaració de lesivitat sempre s'inicia d'ofici d'acord amb el que estableix l'article 218 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, i es preveu un tràmit d'audiència a l'interessat i l'obligació de sol·licitar un informe a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic.

El procediment de revocació sempre s'inicia d'ofici, sense perjudici que els interessats en puguin promoure l'inici. A més, s'estableix la possibilitat que l'òrgan que hagi dictat l'acte o qualsevol altre òrgan de la mateixa Administració pugui proposar l'inici del procediment. Així mateix, s'ha de sol·licitar un informe a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic tal com disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

En la rectificació d'errors es concreten determinats aspectes procedimentals i es tenen en consideració les dues possibles formes d'iniciació del procediment, d'ofici o a instància de l'interessat, segons l'article 220 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

Finalment, en la devolució d'ingressos indeguts destaca l'ampliació dels supòsits de legitimació per sol·licitar la devolució dels ingressos indeguts a les persones o entitats que hagin suportat la retenció, l'ingrés a compte o la repercussió. En aquest cas, aquestes poden instar la rectificació de l'autoliquidació a través de la qual s'hagi efectuat l'ingrés indegut.

El títol III es dedica al recurs de reposició que preveuen els articles 222 a 225 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. La regulació del recurs de reposició destaca pel seu caràcter continuista respecte del règim anterior, ja que la Llei ha recollit algunes normes sobre tramitació i sobre suspensió que conté el Reial decret 2244/1979, de 7 de setembre, i només ha introduït novetats quant al termini per interposar, resoldre i notificar.

El capítol I conté disposicions generals en les quals es regulen les conseqüències de la presentació simultània d'un recurs de reposició i d'una reclamació economicoadministrativa i els efectes de la interposició d'un recurs de reposició respecte als terminis per a l'exercici d'altres recursos, que es veuen interromputs.

El capítol II regula el procediment. Dins de la iniciació s'aclareix que l'escrit d'interposició ha de contenir necessàriament les alegacions i que una vegada presentat el recurs no es pot examinar l'expedient a l'efecte de formular-les.

Dins de la secció de tramitació hi ha les normes relatives a la suspensió. S'hi aclareix que la garantia pot tenir la vigència que sol·liciti el recurrent i la possibilitat que inclogui només la tramitació del recurs de reposició. En un altre cas, ha de cobrir tota la durada de la via economicoadministrativa i, fins i tot, pot estendre els seus efectes a la via contenciosa administrativa fins que l'òrgan judicial adopti la decisió que escaigui.

El títol IV es refereix a les reclamacions economicoadministratives.

El capítol I conté normes generals i dedica la secció 1a a regular-ne l'organització i les competències. En aquesta secció es descriu amb detall la ubicació i competència territorial del Tribunal Economicoadministratiu Central i dels tribunals economicoadministratius regionals i locals. Així mateix, es creen diferents sales desconcentrades i es preveu l'existència de dependències provincials en substitució de les secretaries delegades existents amb l'anterior normativa. D'altra banda, i d'acord amb la disposició addicional tretzena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es fixa la composició de la Sala Especial que es pugui crear en virtut de conveni entre el Ministeri d'Economia i Hisenda i la comunitat autònoma corresponent. També és necessari destacar la regulació dels òrgans unipersonals i de la Sala Especial per a la Unificació de Doctrina.

La secció 2a estableix normes sobre la quantia i l'acumulació de les reclamacions.

La secció 3a conté un article relatiu als interessats. S'hi regula el procediment per determinar, en cas de dubte, els titulars de drets o interessos legítims que puguin resultar afectats per la resolució.

La secció 4a es refereix a la suspensió. Com a novetat, s'aclareix que la suspensió té efectes des de la data de la sol·licitud i s'estableixen els efectes en cas de denegació de la suspensió.

Es regula la suspensió automàtica, la suspensió amb prestació d'altres garanties i els supòsits en què la suspensió l'acorda el tribunal economicoadministratiu, i s'aclareix que aquest és el competent en cas que la petició es fonamenti en error aritmètic, material o de fet.

En cas que la sol·licitud de suspensió es basi en l'existència de perjudicis de reparació difícil o impossible, la seva presentació suposa que, si el deute està en període voluntari en el moment d'instar-se, se suspengui cautelarment el procediment de constrenyiment i l'Adminis-

tració no pugui efectuar actuacions mentre el tribunal adopti la decisió d'admetre-la o no admetre-la a tràmit. La inadmissió a tràmit suposa que la sol·licitud es considera no presentada, mentre que l'admissió a tràmit comporta que els efectes suspensius s'hagin d'entendre produïts des de la sol·licitud i es mantinguin fins a la resolució relativa a la suspensió.

El capítol II està dedicat al procediment general economicoadministratiu.

La secció 1a conté normes generals sobre l'obtenció de còpies certificades, la presentació, el desglossament i la devolució de documents, el domicili per a notificacions i les costes del procediment.

La secció 2a regula el procediment en única o primera instància i inclou normes diverses que despleguen l'extensa regulació de la Llei en aquesta matèria. En destaca la regulació del recurs d'anul·lació, introduït com a novetat en l'apartat 6 de l'article 239 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

La secció 3a es refereix als recursos en via economicoadministrativa. S'hi completa la regulació que conté la Llei 58/2003, de 17 de desembre, i en destaca l'establiment del termini de tres mesos per a la interposició del recurs extraordinari per a la unificació de doctrina.

El capítol III desplega el procediment abreujat davant òrgans unipersonals, i s'hi concreten els casos en què aquell és aplicable per raó de la quantia. En tot el que no preveu de forma expressa, es fa una remissió al procediment general; en particular, s'estableix que determinats acords els pot dictar el secretari del tribunal encara que no sigui l'òrgan unipersonal competent per resoldre sobre el procediment en qüestió.

Finalment, el títol V regula l'execució, i distingeix entre normes generals per a l'execució de resolucions administratives i normes especials aplicables a l'execució de les resolucions economicoadministratives i judicials i al reemborsament del cost de les garanties.

La disposició addicional primera remet a la normativa específica de les comunitats autònomes, ciutats de Ceuta i Melilla i entitats locals als efectes de determinar els òrgans competents en els procediments que regula el Reglament.

La disposició addicional segona estableix l'aplicació supletòria d'aquest Reglament a la devolució d'ingressos indeguts de deutes duaners, que s'han de regir en primer lloc per la normativa comunitària, i a la devolució d'altres ingressos de naturalesa pública ingressats indegudament.

La disposició addicional tercera disposa que la remissió d'expedients entre òrgans administratius que resulti dels procediments que regula aquest Reglament es pugui efectuar per mitjans electrònics en comptes de fer-ho per un altre tipus de suport.

La disposició transitòria primera regula el règim aplicable a les sol·licituds de suspensió presentades abans de l'entrada en vigor del Reglament; la disposició transitòria segona es refereix al recurs extraordinari per a la unificació de doctrina a l'efecte de permetre que es presenti per a les resolucions notificades des de l'entrada en vigor de la Llei fins a l'entrada en vigor del Reglament, i la disposició transitòria tercera regula un règim transitori per a l'aplicació de la quantia que es pren com a límit per tramitar les reclamacions pel procediment abreujat.

Finalment, la disposició final única conté l'habilitació al ministre d'Economia i Hisenda per dictar les normes de desplegament del Reglament.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 13 de maig de 2005,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa.*

S'aprova el Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, el text del qual s'insereix a continuació.

Disposició transitòria única. *Competències dels òrgans del Tribunal Económicoadministratiu Central respecte a les reclamacions pendents.*

Als efectes del que preveu la disposició transitòria cinquena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i mentre s'hagi de continuar aplicant el Reglament de procediment en les reclamacions economicoadministratives, aprovat pel Reial decret 391/1996, d'1 de març, a les reclamacions o els recursos interposats abans de l'1 de juliol de 2004, les competències atribuïdes en aquest als vocals del Tribunal Económicoadministratiu Central passen a ser exercides pel secretari general d'aquest Tribunal, excepte les que preveuen els paràgrafs c) i d) de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 14 del dit Reglament, a l'article 21 i, en general, les funcions d'assistència i votació en les sales i en el Ple del Tribunal, que continuen sent exercides pels vocals.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogats:

a) El Reial decret 2244/1979, de 7 de setembre, pel que es reglamenta el recurs de reposició previ a l'economicoadministratiu.

b) El Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per a la realització de devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària, excepte els articles 8, 9, 10, 11, 13, 14, la disposició addicional tercera i l'apartat 3 de la disposició addicional cinquena.

c) El Reial decret 391/1996, d'1 de març, pel qual s'aprova el Reglament de procediment en les reclamacions economicoadministratives.

d) El Reial decret 136/2000, de 4 de febrer, pel qual es desplega parcialment la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, pel que fa al reemborsament del cost de les garanties prestades per suspendre l'execució dels deutes tributaris i al règim d'actuacions de la inspecció dels tributs i s'adapta a les previsions d'aquesta Llei el procediment per a la realització de devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària.

2. Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor al cap d'un mes de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat de la disposició transitòria única, que entra en vigor l'endemà de la publicació.

Madrid, 13 de maig de 2005.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,

PEDRO SOLBES MIRA

REGLAMENT GENERAL DE DESPLEGAMENT DE LA LLEI 58/2003, DE 17 DE DESEMBRE, GENERAL TRIBUTÀRIA, EN MATÈRIA DE REVISIÓ EN VIA ADMINISTRATIVA

ÍNDEX

Títol I. Disposicions generals.

Article 1. Àmbit d'aplicació.

Article 2. Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació.

Article 3. Representació.

Títol II. Procediments especials de revisió.

Capítol I. Procediment de revisió d'actes nuls de ple dret.

Article 4. Iniciació.

Article 5. Tramitació.

Article 6. Resolució.

Capítol II. Procediment per a la declaració de lesivitat d'actes anul·lables.

Article 7. Iniciació.

Article 8. Tramitació.

Article 9. Resolució.

Capítol III. Procediment per a la revocació.

Article 10. Iniciació.

Article 11. Tramitació.

Article 12. Resolució.

Capítol IV. Procediment de rectificació d'errors.

Article 13. Procediment de rectificació d'errors.

Capítol V. Devolució d'ingressos indeguts.

Secció 1a Disposicions generals.

Article 14. Legitimats per instar el procediment de devolució i beneficiaris del dret a la devolució.

Article 15. Supòsits de devolució.

Article 16. Contingut del dret a la devolució d'ingressos indeguts.

Secció 2a Procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts en els supòsits de l'article 221.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 17. Iniciació.

Article 18. Tramitació.

Article 19. Resolució.

Secció 3a Execució de la devolució d'ingressos indeguts.

Article 20. Execució de la devolució.

Títol III. Recurs de reposició.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 21. Conseqüències de la simultaneïtat.

Article 22. Efectes de la interposició respecte a l'exercici d'altres recursos.

Capítol II. Procediment.

Secció 1a Iniciació.

Article 23. Iniciació.

Article 24. Vista de l'expedient.

Secció 2a Tramitació.

Article 25. Suspensió de l'acte impugnat.

Article 26. Interessats en el procediment.

Secció 3a Resolució.

Article 27. Notificació de la resolució.

Títol IV. Reclamacions economicoadministratives.

Capítol I. Disposicions generals.

Secció 1a Organització i competències.

Article 28. Organització.

Article 29. El Tribunal Económico-administratiu Central.

Article 30. Els tribunals económico-administratius regionals, locals, les sales desconcentrades i les dependències provincials i locals.

Article 31. Participació de les comunitats autònomes en els tribunals económico-administratius.

Article 32. Òrgans unipersonals.

Article 33. Sala Especial per a la Unificació de Doctrina.

Article 34. Actes de les sessions.

Secció 2a Quantia i acumulació de les reclamacions.

Article 35. Quantia de la reclamació.

Article 36. Quantia necessària per al recurs d'alçada ordinari.

Article 37. Acumulació.

Secció 3a Interessats.

Article 38. Interessats.

Secció 4a Suspensió de l'execució de l'acte impugnat en la via económico-administrativa.

Article 39. Supòsits de suspensió.

Subsecció 1a Regles generals.

Article 40. Sol·licitud de suspensió.

Article 41. Garanties de la suspensió.

Article 42. Efectes de la concessió o de la denegació de la suspensió.

Subsecció 2a Suspensió automàtica en via económico-administrativa.

Article 43. Suspensió automàtica.

Subsecció 3a Suspensió amb prestació d'altres garanties en via económico-administrativa.

Article 44. Suspensió amb prestació d'altres garanties.

Article 45. Constitució de les garanties.

Subsecció 4a Suspensió pel tribunal económico-administratiu.

Article 46. Suspensió pel tribunal económico-administratiu.

Article 47. Tramitació i resolució pel tribunal económico-administratiu de la sol·licitud de suspensió.

Capítol II. Procediment general económico-administratiu.

Secció 1a Normes comunes.

Article 48. Obtenció de còpies certificades.

Article 49. Presentació, desglossament i devolució de documents.

Article 50. Domicili per a notificacions.

Article 51. Costes del procediment.

Secció 2a Procediment en única o primera instància.

Subsecció 1a Iniciació.

Article 52. Enviament de l'expedient administratiu objecte de la reclamació.

Article 53. Incompetència territorial i jeràrquica.

Article 54. Esmena de defectes.

Subsecció 2a Tramitació.

Article 55. Tràmits per completar l'expedient.

Article 56. Compareixença en les reclamacions derivades d'actuacions o omissions dels particulars en matèria tributària.

Article 57. Proves i informes.

Article 58. Termini per plantejar qüestions incidentals.

Article 59. Extensió de la revisió.

Subsecció 3a Resolució.

Article 60. Recurs d'anul·lació.

Secció 3a Recursos en via económico-administrativa.

Article 61. Recurs d'alçada ordinari, recurs extraordinari d'alçada per a la unificació de criteri i recurs extraordinari per a la unificació de doctrina.

Article 62. Recurs extraordinari de revisió.

Article 63. Legitimació per recórrer.

Capítol III. Procediment abreujat davant òrgans unipersonals.

Article 64. Reclamacions económico-administratives davant òrgans unipersonals.

Article 65. Procediment abreujat davant òrgans unipersonals.

Títol V. Execució de resolucions.

Capítol I. Execució de resolucions.

Secció 1a Normes generals per a l'execució de resolucions administratives.

Article 66. Execució de les resolucions administratives.

Article 67. Reducció proporcional de garanties aportades per a la suspensió.

Secció 2a Normes especials per a l'execució de resolucions económico-administratives.

Article 68. Compliment de la resolució.

Article 69. Extensió de les resolucions económico-administratives.

Secció 3a Normes especials per a l'execució de resolucions judicials.

Article 70. Execució de resolucions judicials.

Article 71. Extensió dels efectes de les sentències de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Capítol II. Reemborsament del cost de les garanties.

Secció 1a Abast del reemborsament del cost de garanties.

Article 72. Àmbit d'aplicació.

Article 73. Garanties amb cost objecte de reemborsament.

Article 74. Determinació del cost de les garanties prestades.

Secció 2a Procediment per al reemborsament del cost de les garanties aportades.

Article 75. Òrgans competents.

Article 76. Iniciació.

Article 77. Tramitació.

Article 78. Resolució.

Article 79. Execució.

Disposició addicional primera. Òrgans equivalents de les comunitats autònomes, de les ciutats amb estatut d'autonomia o de les entitats locals.

Disposició addicional segona. Devolució d'ingressos indeguts del deute duaner i d'altres ingressos de naturalesa pública.

Disposició addicional tercera. Remissió d'expedients per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

Disposició transitòria primera. Procediments de revisió en via administrativa.

Disposició transitòria segona. Recurs extraordinari per a la unificació de doctrina.

Disposició transitòria tercera. Procediment abreujat davant òrgans unipersonals.

Disposició final única. Habilitació normativa.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Aquest Reglament desplega la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, així com el reemborsament per part de l'Administració del cost de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un acte, si aquest acte és declarat improcedent en virtut de sentència o resolució administrativa fermes.

2. Aquest Reglament és aplicable en els termes que preveu l'article 1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 2. Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació.

1. Quan els procediments que regula aquest Reglament s'iniciïn a instància de l'interessat, la sol·licitud o l'escrit d'iniciació han de contenir els apartats següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili de l'interessat. En cas que s'actui per mitjà de representant, s'hi ha d'incloure la seva identificació completa.

b) Òrgan davant el qual es formula el recurs o la reclamació o se sol·licita l'inici del procediment.

c) Acte administratiu o actuació que s'impugna o que és objecte de l'expedient, data en què es va dictar, número de l'expedient o clau alfanumèrica que identifiqui l'acte administratiu objecte d'impugnació i altres dades que hi facin referència que es considerin convenientes, així com la pretensió de l'interessat.

d) Domicili que l'interessat assenyala als efectes de notificacions.

e) Lloc, data i signatura de l'escrit o la sol·licitud.

f) Qualsevol altre d'establert en la normativa aplicable.

2. Si la sol·licitud o l'escrit d'iniciació no reuneix els requisits que assenyala l'apartat anterior, i sense perjudici de les normes especials d'esmena que conté aquest Reglament, s'ha de requerir l'interessat perquè en un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, esmeni la falta o adjunti els documents preceptius amb la indicació que la falta d'atenció al requeriment esmentat determina l'arxivament de les actuacions i que es considerin no presentats la sol·licitud o l'escrit.

Article 3. Representació.

1. Quan s'actui per mitjà d'un representant, aquest ha d'acreditar representació suficient, sense perjudici del que disposa l'apartat 2 respecte a la ratificació.

2. L'òrgan competent ha de concedir un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, per realitzar l'aportació o l'esmena del document acreditatiu de la representació. En aquest mateix termini l'interessat pot ratificar l'actuació efectuada pel

representant en nom seu i aportar el document acreditatiu de la representació per a actuacions posteriors.

TÍTOL II

Procediments especials de revisió

CAPÍTOL I

Procediment de revisió d'actes nuls de ple dret

Article 4. Iniciació.

1. El procediment de revisió d'actes nuls de ple dret es pot iniciar d'ofici, per acord de l'òrgan que va dictar l'acte o del seu superior jeràrquic, o a instància de l'interessat. En aquest últim cas, l'escrit s'ha d'adreçar a l'òrgan que va dictar l'acte la revisió del qual es pretén. L'inici d'ofici s'ha de notificar a l'interessat.

2. L'òrgan competent per tramitar el procediment pot dictar un acord motivat d'inadmissió a tràmit de les sol·licituds de revisió en els supòsits que preveu l'article 217.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 5. Tramitació.

1. L'òrgan competent per tramitar és el que estableixi la norma d'organització específica.

2. L'òrgan competent per tramitar el procediment ha de sol·licitar a l'òrgan que va dictar l'acte la remissió d'una còpia acarada de l'expedient administratiu i d'un informe sobre els antecedents del procediment que siguin rellevants per resoldre. Així mateix, pot sol·licitar qualsevol altra dada o antecedent que consideri necessari per elaborar la proposta de resolució.

3. Rebuda la documentació indicada en l'apartat anterior, s'ha de donar audiència per un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini esmentat a l'interessat i a les restants persones a les quals l'acte va reconèixer drets o els interessos dels quals van resultar afectats per l'acte, perquè puguin al·legar i presentar els documents i justificants que considerin pertinents.

4. Conclòs el tràmit d'audiència, l'òrgan competent per tramitar el procediment ha de formular la proposta de resolució a l'òrgan competent per resoldre.

Article 6. Resolució.

1. Rebuda la proposta de resolució, s'ha de sol·licitar el dictamen del Consell d'Estat o òrgan equivalent de la comunitat autònoma, si n'hi ha.

2. La declaració de nul·litat requereix el dictamen favorable del Consell d'Estat o òrgan equivalent de la comunitat autònoma.

3. En l'àmbit de competències de l'Estat, la competència per resoldre correspon al ministre d'Economia i Hisenda, el qual la pot delegar.

CAPÍTOL II

Procediment per a la declaració de lesivitat d'actes anul·lables

Article 7. Iniciació.

El procediment de declaració de lesivitat d'actes anul·lables s'inicia d'ofici mitjançant un acord de l'òrgan que estableixi la norma d'organització específica, a proposta

de l'òrgan que va dictar l'acte o de qualsevol altre de la mateixa Administració pública. L'inici s'ha de notificar a l'interessat.

Article 8. *Tramitació.*

1. L'òrgan competent per tramitar és el que estableixi la norma d'organització específica.

2. Acordat l'inici del procediment, s'ha de comunicar aquesta decisió a l'òrgan proponent, al competent per tramitar i al que va dictar l'acte objecte del procediment, que n'ha de remetre una còpia acarada de l'expedient a l'òrgan competent per tramitar en el termini de 10 dies a partir de la recepció de la comunicació i a la qual hi ha d'adjuntar un informe sobre els antecedents que siguin rellevants per resoldre.

Així mateix, es pot sol·licitar qualsevol altra dada, antecedent o informe que es consideri necessari.

3. Rebuda la còpia de l'expedient i emesos, si s'escau, els informes, s'ha de donar audiència als interessats per un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini esmentat, perquè puguin al·legar i presentar els documents i justificants que considerin pertinents.

4. Conclòs el tràmit d'audiència, l'òrgan competent per tramitar el procediment ha de formular una proposta de resolució.

5. Formulada la proposta, l'òrgan competent per tramitar ha de sol·licitar un informe de l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic sobre la procedència que l'acte sigui declarat lesiu.

Correspon a l'Advocacia General de l'Estat-Direcció del Servei Jurídic de l'Estat elaborar els informes dels expedients que s'incòin per declarar lesius als interessos públics els actes de l'Administració General de l'Estat, dels seus organismes autònoms o dels altres organismes i entitats públiques als quals assisteixi jurídicament.

6. Una vegada rebut l'informe jurídic, s'ha de remetre una còpia acarada de l'expedient complet a l'òrgan competent per resoldre.

Article 9. *Resolució.*

1. L'òrgan competent per resoldre ha de dictar la resolució que escaigui i, en el cas que se'n declari la lesivitat, l'ha de remetre juntament amb la còpia acarada de l'expedient administratiu a l'òrgan encarregat de la defensa i representació en judici de l'Administració autora de l'acte a fi d'impugnar-lo posteriorment en via contenciosa administrativa.

2. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, la competència per resoldre correspon al ministre d'Economia i Hisenda, el qual la pot delegar.

CAPÍTOL III

Procediment per a la revocació

Article 10. *Iniciació.*

1. El procediment de revocació s'inicia exclusivament d'ofici, sense perjudici que els interessats en puguin promoure la iniciació per l'Administració competent mitjançant un escrit que han d'adreçar a l'òrgan que va dictar l'acte. En aquest cas, l'Administració queda exclusivament obligada a acusar la recepció de l'escrit. L'inici s'ha de notificar a l'interessat.

2. L'òrgan competent per acordar l'inici del procediment és el superior jeràrquic del que l'hagi dictat. L'inici pot ser proposat, de forma motivada, pel mateix òrgan que hagi dictat l'acte o per qualsevol altre de la mateixa Administració pública.

3. Els actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions poden ser revocats d'acord amb el que disposa l'article 219 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, encara que hagin estat objecte d'impugnació en via economicoadministrativa, mentre no se n'hagi dictat una resolució o un acord de terminació per part del tribunal economicoadministratiu.

Les resolucions i els acords de terminació dictats pels tribunals economicoadministratius, així com els actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions a què es refereixin els esmentats acords i resolucions, no són susceptibles de revocació, d'acord amb el que disposa l'article 213.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

Article 11. *Tramitació.*

1. L'òrgan competent per tramitar és el que estableixi la norma d'organització específica.

2. Acordat l'inici del procediment, s'ha de comunicar aquesta decisió a l'òrgan proponent, al competent per tramitar i al que va dictar l'acte objecte del procediment, que n'ha de remetre una còpia acarada de l'expedient a l'òrgan competent per tramitar en el termini de 10 dies a partir de la recepció de la comunicació i a la qual hi ha d'adjuntar un informe sobre els antecedents que siguin rellevants per resoldre i sobre la procedència de la revocació.

Així mateix, es pot sol·licitar qualsevol altra dada, antecedent o informe que es consideri necessari.

3. Rebuda la còpia de l'expedient i emesos, si s'escau, els informes, s'ha de donar audiència als interessats durant un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini esmentat, perquè puguin al·legar i presentar els documents i justificants que considerin pertinents.

4. Conclòs el tràmit d'audiència, s'ha de sol·licitar informe de l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic sobre la procedència de la revocació.

Emès l'informe, l'òrgan competent per tramitar el procediment ha de formular la proposta de resolució a l'òrgan competent per resoldre.

Article 12. *Resolució.*

En l'àmbit de competències de l'Estat, l'acord sobre la revocació l'ha d'adoptar el director general competent o el director del departament de l'Agència Estatal d'Administració Tributària competent del qual depengui l'òrgan que va dictar l'acte. Si la revocació es refereix a un acte dictat per un director general o un director de departament de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, és competent el seu superior jeràrquic immediat.

CAPÍTOL IV

Procediment de rectificació d'errors

Article 13. *Procediment de rectificació d'errors.*

1. Quan el procediment s'hagi iniciat d'ofici, juntament amb l'acord d'iniciació s'ha de notificar la proposta de rectificació perquè l'interessat pugui formular al·legacions en el termini de 15 dies comptats a partir de l'endemà de la notificació de la proposta.

Quan la rectificació es faci en benefici dels interessats, es pot notificar directament la resolució del procediment.

2. Quan el procediment s'hagi iniciat a instància de l'interessat, l'Administració pot resoldre directament el que sigui procedent quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte en la resolució altres fets, al·legacions o proves que els presentats per l'interessat. En el cas contrari, ha de notificar la proposta de resolució

perquè l'interessat pugui al·legar el que convingui al seu dret en el termini de 15 dies comptats a partir de l'endemà de la notificació de la proposta.

3. Es pot suspendre l'execució dels actes administratius sense necessitat d'aportar garantia quan s'aprecii que en dictar-los s'ha pogut incórrer en un error aritmètic, material o de fet.

CAPÍTOL V

Devolució d'ingressos indeguts

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS

Article 14. *Legitimats per instar el procediment de devolució i beneficiaris del dret a la devolució.*

1. Tenen dret a sol·licitar la devolució d'ingressos indeguts les persones o entitats següents:

a) Els obligats tributaris i els subjectes infractors que hagin realitzat ingressos indeguts en el Tresor públic en ocasió del compliment de les seves obligacions tributàries o del pagament de sancions, així com els successors dels uns i dels altres.

b) A més de les persones o entitats a què es refereix el paràgraf a), la persona o entitat que hagi suportat la retenció o l'ingrés a compte repercutit quan considerin que la retenció suportada o l'ingrés repercutit s'hagin fet indegudament. Si, per contra, l'ingrés a compte que es consideri indegut no ha estat repercutit, tenen dret a sol·licitar la devolució les persones o entitats que indica el paràgraf a).

c) Quan l'ingrés indegut es refereixi a tributs per als quals hi hagi una obligació legal de repercussió, a més de les persones o entitats a què es refereix el paràgraf a), la persona o entitat que hagi suportat la repercussió.

2. Tenen dret a obtenir la devolució dels ingressos declarats indeguts les persones o entitats següents:

a) Els obligats tributaris i els subjectes infractors que hagin realitzat l'ingrés indegut, llevat dels casos que preveuen els paràgrafs b) i c) d'aquest apartat, així com els successors dels uns i dels altres.

b) La persona o entitat que hagi suportat la retenció o l'ingrés a compte, quan l'ingrés indegut es refereixi a retencions suportades o ingressos a compte repercutits. No escau cap restitució quan l'import de la retenció o l'ingrés a compte declarat indegut hagi estat deduït en una autoliquidació o hagi estat tingut en compte per l'Administració en una liquidació o en una devolució efectuada com a conseqüència de la presentació d'una comunicació de dades.

Quan l'ingrés a compte declarat indegut no hagi estat repercutit, les persones o entitats que indica el paràgraf a). No escau cap restitució quan l'import de l'ingrés a compte hagi estat deduït en una autoliquidació o hagi estat tingut en compte per l'Administració en una liquidació o en una devolució efectuada com a conseqüència de la presentació d'una comunicació de dades, sense perjudici de les actuacions que hagi de desenvolupar el percepcor de la renda per rescabalar la persona o l'entitat que va realitzar l'ingrés a compte indegut.

c) La persona o entitat que hagi suportat la repercussió, quan l'ingrés indegut es refereixi a tributs que hagin de ser legalment repercutits a altres persones o entitats. No obstant això, únicament escau la devolució quan concorrin els requisits següents:

1r Que la repercussió de l'import del tribut s'hagi efectuat mitjançant factura o document substitutiu quan ho estableixi la normativa reguladora del tribut.

2n Que les quotes indegudament repercutides hagin estat ingressades. En els tributs en què el destinatari de les operacions que hagi suportat la repercussió tingui dret a la deducció de les quotes suportades o satisfetes, s'entén que les quotes indegudament repercutides han estat ingressades quan qui les va repercutir les hagi consignat degudament en la seva autoliquidació del tribut, amb independència del resultat de l'autoliquidació.

3r Que les quotes indegudament repercutides i la devolució de les quals se sol·licita no hagin estat retornades per l'Administració tributària a la qual es van repercutir o a un tercer.

4t Que l'obligat tributari que hagi suportat la repercussió no tingui dret a la deducció de les quotes suportades. En cas que el dret a la deducció sigui parcial, la devolució es limita a l'import que no hagi resultat deduïble.

3. En els supòsits que preveuen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 1, l'obligat tributari que hagi suportat indegudament la retenció o l'ingrés a compte o la repercussió del tribut pot sol·licitar la devolució de l'ingrés indegut instant la rectificació de l'autoliquidació mitjançant la qual s'hagi realitzat l'ingrés indegut.

4. Quan la devolució dels esmentats ingressos indeguts hagi estat sol·licitada pel retenidor o l'obligat tributari que va repercutir les quotes o hagi estat acordada en algun dels procediments que preveu l'article 15, la devolució s'ha de fer directament a la persona o entitat que hagi suportat indegudament la retenció o repercussió.

5. Quan el dret a la devolució correspongui als successors, cal atènyer-se a la normativa específica per determinar els legitimats per sol·licitar la devolució i els seus beneficiaris i la quantia que correspongui a cadascun.

Article 15. *Supòsits de devolució.*

1. El dret a obtenir la devolució d'ingressos indeguts es pot reconèixer:

a) En el procediment per al reconeixement del dret que regula la secció 2a d'aquest capítol, quan es tracti dels supòsits que preveu l'article 221.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) En un procediment especial de revisió.

c) En virtut de la resolució d'un recurs administratiu o reclamació economicoadministrativa o en virtut d'una resolució judicial ferma.

d) En un procediment d'aplicació dels tributs.

e) En un procediment de rectificació d'autoliquidació a instància de l'obligat tributari o d'altres obligats en el supòsit que preveu l'apartat 3 de l'article anterior.

f) Per qualsevol altre procediment establert en la normativa tributària.

2. El procediment per a la devolució d'ingressos indeguts mitjançant l'ús d'efectes timbrats s'ha de regular mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

Article 16. *Contingut del dret a la devolució d'ingressos indeguts.*

La quantitat que s'ha de retornar com a conseqüència d'un ingrés indegut està constituïda per la suma de les quantitats següents:

a) L'import de l'ingrés indegudament efectuat.

b) Les costes satisfetes quan l'ingrés indegut s'hagi efectuat durant el procediment de constrenyiment.

c) L'interès de demora vigent al llarg del període en què sigui exigible, sobre les quantitats indegudament ingressades, sense necessitat que l'obligat tributari ho sol·liciti, d'acord amb el que preveu l'article 32.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

SECCIÓ 2a PROCEDIMENT PER AL RECONeixEMENT DEL DRET A LA DEVOLUCIÓ D'INGRESSOS INDEGUTS EN ELS SUPÒSITS DE L'ARTICLE 221.1 DE LA LLEI 58/2003, DE 17 DE DESEMBRE, GENERAL TRIBUTÀRIA

Article 17. *Iniciació.*

1. En els supòsits que preveu l'article 221.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts es pot iniciar d'ofici o a instància de l'interessat.

2. Quan el procediment s'iniciï a instància de l'interessat, la sol·licitud s'ha adreçar a l'òrgan competent per resoldre i, a més de les mencions a què es refereix l'article 2 d'aquest Reglament, ha de contenir les dades següents:

a) Justificació de l'ingrés indegut. A la sol·licitud s'hi han d'adjuntar els documents que acreditin el dret a la devolució, així com tots els elements de prova que es considerin oportuns a aquest efecte. Els justificants d'ingrés es poden substituir per la menció exacta de les dades identificatives de l'ingrés efectuat, entre les quals hi ha la data i el lloc de l'ingrés i el seu import.

b) Declaració expressa del mitjà elegit pel qual s'ha d'efectuar la devolució, d'entre els que assenyalí l'Administració competent.

Si l'Administració competent no ha assenyalat mitjans per efectuar la devolució, el beneficiari pot optar per:

1r Transferència bancària, amb indicació del número de codi de compte i les dades identificatives de l'entitat de crèdit.

2n Xec barrat o nominatiu.

Si el beneficiari de la devolució no ha assenyalat mitjà de pagament, s'ha d'efectuar mitjançant xec.

c) Si s'escau, una sol·licitud de compensació, en els termes que preveu el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre.

3. Quan el procediment s'iniciï d'ofici, s'ha de notificar a l'interessat l'acord d'iniciació.

Quan les dades en poder de l'Administració tributària siguin suficients per formular la proposta de resolució, el procediment es pot iniciar mitjançant la notificació de la proposta.

Article 18. *Tramitació.*

1. En la tramitació de l'expedient, l'òrgan competent de l'Administració tributària ha de comprovar les circumstàncies que, si s'escau, determinin el dret a la devolució, la realitat de l'ingrés i la no-devolució posterior, així com la titularitat del dret i la quantia de la devolució.

2. L'òrgan competent per a la tramitació pot sol·licitar els informes que consideri necessaris.

3. Amb caràcter previ a la resolució, l'Administració tributària ha de notificar a l'obligat tributari la proposta de resolució perquè en un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació, presenti les al·legacions i els documents i justificants que consideri necessaris.

Es pot prescindir d'aquest tràmit quan no es tinguin en compte altres fets o al·legacions que els efectuats per l'obligat tributari o quan la quantia proposada per retornar sigui igual que la sol·licitada, exclosos els interessos de demora.

4. Finalitzades les actuacions, l'òrgan competent per a la tramitació ha d'eleva la proposta de resolució a l'òrgan competent per resoldre.

Article 19. *Resolució.*

1. En l'àmbit de competències de l'Estat, la competència per resoldre correspon a l'òrgan de recaptació que es determini en la norma d'organització específica.

2. L'òrgan competent per resoldre ha de dictar una resolució motivada en què, si és procedent, s'acorda el dret a la devolució, i es determina el titular del dret i l'import de la devolució.

3. En els procediments iniciats a instància de part, l'interessat pot considerar desestimada la seva sol·licitud per silenci administratiu transcorregut el termini màxim de sis mesos sense que s'hagi notificat la resolució expressa.

SECCIÓ 3a EXECUCIÓ DE LA DEVOLUCIÓ D'INGRESSOS INDEGUTS

Article 20. *Execució de la devolució.*

Reconegut el dret a la devolució mitjançant qualsevol dels procediments que preveu l'article 15 o quan mitjançant una llei es declari la condonació d'un deute o sanció, s'ha de procedir a l'execució immediata de la devolució.

TÍTOL III

Recurs de reposició

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 21. *Conseqüències de la simultaneïtat.*

1. En interposar el recurs de reposició, l'interessat ha de fer constar que no ha impugnat el mateix acte en la via economicoadministrativa.

Si malgrat això s'acredita l'existència d'una reclamació sobre aquest assumpte i anterior al recurs de reposició, s'ha de declarar la inadmissió d'aquest últim i s'ha de remetre l'expedient que pugui existir al tribunal economicoadministratiu que estigui tramitant la reclamació.

2. Els tribunals economicoadministratius han de declarar inadmissible qualsevol reclamació relativa a qualsevol acte de l'Administració quan consti que l'acte esmentat ha estat prèviament impugnat mitjançant recurs de reposició i que aquest no ha estat resolt expressament i no es pot entendre desestimat per silenci administratiu. En aquest supòsit, l'òrgan administratiu que hagi dictat l'acte reclamable ha de remetre al tribunal competent una còpia de l'escrit d'interposició del recurs de reposició i de la reclamació juntament amb una diligència en què es posi de manifest l'existència del recurs de reposició i, per tant, la no-procedència de la remissió de l'expedient corresponent. El tribunal pot sol·licitar la documentació complementària que consideri necessària per determinar la procedència de la inadmissió.

Article 22. *Efectes de la interposició respecte a l'exercici d'altres recursos.*

La interposició del recurs de reposició interromp els terminis per exercir altres recursos, que s'han de tornar a comptar des del seu inici a partir de l'endemà del dia en què el recurs de reposició es pugui entendre presumptament desestimat o, en qualsevol cas, a partir de l'endemà de la data en què s'hagi practicat la notificació expressa de la resolució del recurs.

CAPÍTOL II

Procediment

SECCIÓ 1a INICIACIÓ

Article 23. *Iniciació.*

1. L'escrit d'interposició ha d'incloure les al·legacions que l'interessat formuli tant sobre qüestions de fet com de dret. A l'escrit s'hi han d'adjuntar els documents que serveixin de base a la pretensió que s'exerceixi.

2. Quan se sol·liciti la suspensió de l'acte impugnat en el mateix moment de presentar el recurs, a l'escrit d'iniciació del recurs s'hi ha d'ajuntar el document en què es formalitzi la garantia constituïda d'entre les que assenyala l'article 224.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 24. *Vista de l'expedient.*

Si l'interessat vol examinar l'expedient administratiu per formular les seves al·legacions, per fer-ho ha de comparèixer davant l'òrgan actuant a partir de l'endemà de la notificació de l'acte administratiu que s'impugna i abans que finalitzi el termini d'interposició del recurs.

En aquest supòsit, l'òrgan competent té l'obligació de posar de manifest el contingut de l'expedient estrictament relacionat amb l'acte objecte d'impugnació o la documentació relativa a les actuacions administratives concretes que hagin estat sol·licitades expressament i que tinguin relació amb l'acte impugnat.

Una vegada presentat el recurs no es pot exercir el dret a examinar l'expedient als efectes de formular-hi al·legacions.

SECCIÓ 2a TRAMITACIÓ

Article 25. *Suspensió de l'acte impugnat.*

1. La mera interposició del recurs de reposició no suspèn l'execució de l'acte impugnat.

No obstant això, a sol·licitud de l'interessat es pot suspendre l'execució de l'acte impugnat en els supòsits següents:

a) Quan s'aporti alguna de les garanties que preveu l'article 224.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en els termes que preveu aquest article.

b) Sense necessitat d'aportar garantia, quan s'aprecii que en dictar-lo s'ha pogut incórrer en un error aritmètic, material o de fet.

c) Si es tracta de sancions que hagin estat objecte de recurs de reposició, la seva execució queda automàticament suspesa en període voluntari sense necessitat d'aportar garanties fins que siguin fermes en via administrativa.

2. La sol·licitud de suspensió amb aportació de les garanties que assenyala l'article 224.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, suspèn el procediment de recaptació relatiu a l'acte objecte de recurs.

El recurrent pot sol·licitar la suspensió els efectes de la qual es limiten al recurs de reposició.

Les garanties que es constitueixin poden estendre la seva eficàcia, si s'escau, a la via economicoadministrativa posterior. En aquest cas, la garantia manté els seus efectes en el procediment economicoadministratiu en totes les seves instàncies.

Així mateix, si l'interessat ho considera convenient, i sense perjudici de la decisió que adopti l'òrgan judicial en la peça de mesures cautelars, la suspensió es pot sol·licitar amb extensió dels seus efectes a la via contenciosa administrativa.

licitar amb extensió dels seus efectes a la via contenciosa administrativa.

3. La garantia ha de cobrir l'import de l'acte impugnat, els interessos de demora que generi la suspensió i els recàrrecs que puguin escaure en el moment de la sol·licitud de suspensió.

Quan la garantia consisteixi en un dipòsit de diners o valors públics, els interessos de demora han de ser els corresponents a un mes si cobreix només el recurs de reposició. Si estén els seus efectes a la via economicoadministrativa, ha de cobrir a més el termini de sis mesos si el procediment de la reclamació és l'abreujat, d'un any si el procediment de la reclamació és el general i de dos anys si la resolució és susceptible de recurs d'alçada ordinari.

4. La sol·licitud de suspensió s'ha de presentar davant l'òrgan que va dictar l'acte, que és competent per tramitar-la i resoldre-la.

5. La sol·licitud de suspensió ha d'anar acompanyada necessàriament del document en què es formalitzi la garantia aportada, constituïda a disposició de l'òrgan competent a què es refereix l'apartat anterior. Quan la sol·licitud no s'acompanyi de la garantia a què es refereix l'article 224.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la sol·licitud no té efectes suspensius i es té per no presentada a tots els efectes. En aquest supòsit s'ha d'arxivar la sol·licitud i a notificar-la a l'interessat.

Si, posteriorment, la resolució que recau en el recurs de reposició és objecte de reclamació economicoadministrativa i la suspensió ha estès els seus efectes a la via esmentada, el document en què es formalitzi la garantia ha de ser posat a disposició de l'òrgan competent per a la recaptació de l'acte objecte de reclamació per part de l'òrgan que va dictar l'acte.

El document en què es formalitzi la garantia ha d'incorporar les signatures dels atorgadors legitimades per un fedatari públic, per compareixença davant l'Administració autora de l'acte o generades mitjançant un mecanisme d'autenticació electrònica. Aquest document pot ser substituït per la seva imatge electrònica amb la seva mateixa validesa i eficàcia, sempre que el procés de digitalització en garanteixi l'autenticitat i integritat.

6. Si la sol·licitud acredita l'existència del recurs de reposició i adjunta una garantia suficient, la suspensió s'entén acordada a partir de la data de la sol·licitud i la circumstància esmentada s'ha de notificar a l'interessat.

7. Quan sigui necessària l'esmena de defectes del document en què es formalitzi la garantia d'acord amb el que disposa l'article 2.2 i hagin estat esmenats, l'òrgan competent n'ha d'acordar la suspensió amb efectes des de la sol·licitud. L'acord de suspensió s'ha de notificar a l'interessat.

Quan el requeriment d'esmena hagi estat objecte de resposta dins de termini per l'interessat però no es considerin esmenats els defectes observats, és procedent la denegació de la suspensió.

8. Quan se sol·liciti la suspensió en un moment posterior a la interposició del recurs, els efectes suspensius, si concorren els requisits exposats als apartats anteriors, s'han de produir a partir del moment de presentació de la sol·licitud.

9. Quan en els supòsits d'estimació parcial d'un recurs s'hagi de dictar una nova liquidació, la garantia aportada ha de quedar afectada al pagament de la nova quota o quantitat resultant i dels interessos de demora calculats d'acord amb l'article 26.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

10. Si en el moment de sol·licitar-se la suspensió el deute està en període voluntari d'ingrés, amb la notificació de la seva denegació s'inicia el termini que preveu l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, perquè el dit ingrés sigui efectuat.

Si s'efectua l'ingrés en el termini esmentat, és procedent la liquidació dels interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data de l'ingrés efectuat durant el termini obert amb la notificació de la denegació. Si no s'efectua l'ingrés, els interessos s'han de liquidar fins a la data de venciment del termini esmentat, sense perjudici dels que es puguin meritjar amb posterioritat d'acord amb el que disposa l'article 26 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

Si en el moment de sol·licitar-se la suspensió el deute està en període executiu, la notificació de l'acord de denegació implica que s'hagi d'iniciar el procediment de constryiment en els termes que preveu l'article 167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, si no s'ha iniciat abans de la notificació esmentada.

11. Les resolucions denegatòries de la suspensió són susceptibles de reclamació economicoadministrativa davant el tribunal al qual correspondria resoldre la impugnació de l'acte la suspensió del qual se sol·licita.

12. Els casos de suspensió regulats en una norma específica s'han de regir pel que s'hi estableix.

Article 26. *Interessats en el procediment.*

1. Si durant la tramitació del procediment s'adverteix que hi ha altres titulars de drets o interessos legítims que no hi hagin comparegut, se'ls ha de notificar l'existència del recurs perquè hi formulin al·legacions en el termini de 10 dies comptats a partir de l'endemà de la notificació.

2. Si l'òrgan competent considera pertinent examinar i resoldre qüestions no plantejades pels interessats, les ha d'exposar als qui hagin comparegut en el procediment i els ha de concedir un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura d'aquest termini, perquè formulin al·legacions.

SECCIÓ 3a RESOLUCIÓ

Article 27. *Notificació de la resolució.*

La resolució expressa que es dicti ha de ser notificada al recurrent i als altres interessats, si n'hi ha.

TÍTOL IV

Reclamacions economicoadministratives

CAPÍTOL I

Disposicions generals

SECCIÓ 1a ORGANITZACIÓ I COMPETÈNCIES

Article 28. *Organització.*

1. El Tribunal Economicoadministratiu Central té la seu a Madrid i estén la seva competència a tot el territori nacional.

2. Hi ha els següents tribunals economicoadministratius regionals i locals, cadascun amb competència sobre el territori de la seva respectiva comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia:

a) Tribunal Economicoadministratiu Regional d'Andalusia, amb seu a Sevilla.

b) Tribunal Economicoadministratiu Regional d'Aragó, amb seu a Saragossa.

c) Tribunal Economicoadministratiu Regional del principat d'Astúries, amb seu a Oviedo.

d) Tribunal Economicoadministratiu Regional de les Illes Balears, amb seu a Palma de Mallorca.

e) Tribunal Economicoadministratiu Regional de les Canàries, amb seu a Las Palmas de Gran Canaria.

f) Tribunal Economicoadministratiu Regional de Cantàbria, amb seu a Santander.

g) Tribunal Economicoadministratiu Regional de Castella-la Manxa, amb seu a Toledo.

h) Tribunal Economicoadministratiu Regional de Castella i Lleó, amb seu a Valladolid.

i) Tribunal Economicoadministratiu Regional de Catalunya, amb seu a Barcelona.

j) Tribunal Economicoadministratiu Regional d'Extremadura, amb seu a Badajoz.

k) Tribunal Economicoadministratiu Regional de Galícia, amb seu en A Coruña.

l) Tribunal Economicoadministratiu Regional de Madrid, amb seu a Madrid.

m) Tribunal Economicoadministratiu Regional de la Regió de Múrcia, amb seu a Múrcia.

n) Tribunal Economicoadministratiu Regional de Navarra, amb seu a Pamplona.

ñ) Tribunal Economicoadministratiu Regional del País Basc, amb seu a Bilbao.

o) Tribunal Economicoadministratiu Regional de La Rioja, amb seu a Logronyo.

p) Tribunal Economicoadministratiu Regional de la Comunitat Valenciana, amb seu a València.

q) Tribunal Economicoadministratiu Local de Ceuta, amb seu a Ceuta.

r) Tribunal Economicoadministratiu Local de Melilla, amb seu a Melilla.

3. Hi ha les següents sales desconcentrades dels tribunals economicoadministratius regionals:

a) Tribunal Economicoadministratiu Regional d'Andalusia: Sala de Granada, amb seu a Granada, amb competència sobre les províncies d'Almeria, Granada i Jaén.

b) Tribunal Economicoadministratiu Regional d'Andalusia: Sala de Màlaga, amb seu a Màlaga, amb competència sobre aquesta província.

c) Tribunal Economicoadministratiu Regional de les Canàries: Sala de Santa Cruz de Tenerife, amb seu a Santa Cruz de Tenerife, amb competència sobre la província de Santa Cruz de Tenerife.

d) Tribunal Economicoadministratiu Regional de Castella i Lleó: Sala de Burgos, amb seu a Burgos, amb competència sobre les províncies d'Àvila, Burgos, Segòvia i Sòria.

e) Tribunal Economicoadministratiu Regional de la Comunitat Valenciana: Sala d'Alacant, amb seu a Alacant, amb competència sobre aquesta província.

4. Les sales desconcentrades estenen la seva competència sobre tota la matèria economicoadministrativa, inclosa la relativa a suspensions.

5. El ple, les sales i els òrgans unipersonals de cada tribunal es poden constituir i exercir les seves competències en qualsevol de les oficines dels tribunals en el territori nacional. Les resolucions que dictin es consideren adoptades als efectes de recursos en la seu que tingui atribuïda cada tribunal o sala desconcentrada.

6. Cada tribunal economicoadministratiu regional té una dependència provincial a cada capital de província del seu àmbit territorial que no sigui seu del respectiu tribunal o de les seves sales desconcentrades. A més, existeixen dependències locals en les ciutats següents:

a) Cartagena, l'àmbit territorial de la qual coincideix amb el de la Delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària de Cartagena.

b) Gijón, l'àmbit territorial del qual coincideix amb el de la Delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària de Gijón.

c) Jerez de la Frontera, l'àmbit territorial del qual coincideix amb el de la Delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària de Jerez de la Frontera i amb les de les administracions de l'Agència del Puerto de Santa María, Sanlúcar de Barrameda i Ubrique.

d) Vigo, l'àmbit territorial del qual coincideix amb el de la Delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària de Vigo.

7. Les dependències provincials tenen competència sobre el territori de la respectiva província o sobre la part del territori en què no s'estenguí la competència de la dependència local corresponent.

8. Per ordre del ministre d'Economia i Hisenda es poden crear o suprimir sales desconcentrades o dependències provincials o locals, així com modificar-ne la seu i la competència territorial.

Article 29. *El Tribunal Económicoadministratiu Central.*

1. El Tribunal Económicoadministratiu Central funciona en ple, en sales i de forma unipersonal.

El Ple està format pel president, tots els vocals i el secretari general.

Les sales estan formades pel president del tribunal, un o més vocals i el secretari general.

2. El president és nomenat i separat per reial decret del Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, entre funcionaris de reconegut prestigi en l'àmbit tributari, i té la categoria de director general del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Els vocals són nomenats i separats per reial decret del Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, entre funcionaris dels cossos que s'indiquin en la relació de llocs de treball, i tenen la condició de subdirectors generals del Ministeri d'Economia i Hisenda.

3. En els casos de vacant, absència, malaltia o una altra causa legal, el president del tribunal ha de ser substituït pel vocal més antic del ple. En cada sala, el president del tribunal ha de ser substituït pel vocal més antic dels que formin la sala.

4. En els casos de vacant, absència, malaltia o per una altra causa legal que afecti algun dels vocals, el president pot assignar els seus assumptes a un altre vocal de la mateixa sala.

5. El president fixa mitjançant un acord la creació, la composició i la supressió de les sales, el repartiment d'atribucions entre aquestes i el ple i la distribució d'assumptes entre les sales.

6. Correspon als vocals proposar les resolucions i altres acords de terminació en el procediment general económicoadministratiu, així com les altres tasques que els siguin expressament assignades pel president.

A més del que disposa el paràgraf anterior, també han d'exercir les competències que els corresponguin com a òrgans unipersonals.

7. El secretari general ha de procedir del cos d'advocats de l'Estat i ha de ser assistit o substituït en l'exercici de les seves funcions per funcionaris també pertanyents a aquest cos.

Correspon al secretari general la direcció i coordinació de la tramitació de les reclamacions económicoadministratives, dictar els actes de tràmit i de notificació i impulsar d'ofici el procediment, així com les altres tasques que li siguin expressament atribuïdes pel president.

A més del que disposa el paràgraf anterior, també ha d'exercir les competències que li corresponguin com a òrgan unipersonal.

8. Tots els membres del ple o de les sales estan obligats a assistir a les sessions a les quals siguin convocats i

a participar en les deliberacions necessàries per a l'adopció d'acords o resolucions. Els acords s'han d'adoptar per majoria entre els assistents, amb vot de qualitat del president en el cas d'empat. Cap dels assistents es pot abstenir de votar i el que dissenteixi de la majoria pot formular vot particular per escrit en el termini de 48 hores. El vot particular s'incorpora a l'expedient i se n'ha de fer esment en la resolució de la reclamació.

9. Tots els membres del ple o de les sales, i també els òrgans unipersonals, han d'exercir amb total independència, i sota la seva responsabilitat, les funcions que tinguin legalment atribuïdes i les restants que els pugui assignar el president.

10. En el Tribunal Económicoadministratiu Central hi ha d'haver ponents que han d'actuar sota la direcció dels vocals i, si s'escau, dels òrgans unipersonals. Aquestes funcions també poden ser exercides respecte d'altres tribunals económicoadministratius diferents, quan així ho disposi el president del Tribunal Económicoadministratiu Central.

Article 30. *Els tribunals económicoadministratius regionals, locals, les sales desconcentrades i les dependències provincials i locals.*

1. Els tribunals económicoadministratius regionals i locals funcionen en ple, en sales i en sales desconcentrades, si s'escau, i de forma unipersonal.

El Ple està format pel president, els presidents de sala i de sala desconcentrada, si s'escau, els vocals i el secretari del tribunal.

Les sales del tribunal estan formades pel president del tribunal; el de la sala competent segons que resulti del repartiment d'atribucions d'acord amb l'apartat 6, un o més vocals, segons que escaigui, i el secretari.

Les sales desconcentrades estan formades pel president, un o més vocals, segons escaigui, i el secretari de la sala.

2. El president, els presidents de sala desconcentrada, els presidents de sala i els vocals han de ser nomenats i separats per ordre del ministre d'Economia i Hisenda entre funcionaris dels cossos que s'indiquin en la relació de llocs de treball. Es nomenen presidents de sala quan el nombre de reclamacions o alguna una altra circumstància ho aconselli, i presidents de sala desconcentrada, quan aquesta s'hagi creat.

3. Els funcionaris procedents de les comunitats autònomes que d'acord amb això participin en els tribunals económicoadministratius regionals de l'Estat han de ser nomenats per ordre del ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la respectiva comunitat autònoma, en els llocs de vocals o ponents que es determinin en les relacions de llocs de treball. Aquests funcionaris han d'exercir les mateixes funcions i en idèntic règim que els restants vocals dels tribunals.

4. En els casos de vacant, absència, malaltia o una altra causa legal, el president del tribunal ha de ser substituït pel president de sala o, si no, pel vocal més antic del ple o de la respectiva sala. Els presidents de sala i de sala desconcentrada han de ser substituïts pel vocal més antic de cadascuna.

5. En els casos de vacant, absència, malaltia o una altra causa legal que afecti algun dels presidents de sala o vocals, el president del tribunal o de la sala desconcentrada pot encomanar l'exercici de les seves funcions a un altre vocal de la mateixa sala.

6. El president ha de fixar mitjançant un acord la creació, composició i supressió de les sales, el repartiment d'atribucions entre aquestes i el ple i la distribució d'assumptes entre les sales.

7. Els presidents dels tribunals económicoadministratius regionals, locals i de sales desconcentrades han

d'exercir les funcions de direcció orgànica i funcional i les altres que preveu aquest Reglament, i són els responsables superiors de tot el personal, sense perjudici de la direcció del president del corresponent tribunal regional respecte a les sales desconcentrades.

8. Correspon als vocals del tribunal proposar les resolucions i altres acords de terminació en el procediment general economicoadministratiu, així com les restants tasques que els siguin encomanades pel president del tribunal o de la sala desconcentrada, segons correspongui.

A més del que disposa el paràgraf anterior, també han d'exercir les competències que els corresponguin com a òrgans unipersonals.

9. Els secretaris dels tribunals han de procedir del cos d'advocats de l'Estat i han de ser assistits o substituïts en l'exercici de les seves funcions per funcionaris també pertanyents al cos esmentat.

Correspon als secretaris dels tribunals la direcció i coordinació de la tramitació de les reclamacions economicoadministratives, dictar els actes de tràmit i de notificació i impulsar d'ofici el procediment, així com les altres tasques que els siguin encomanades pel president. En els casos en què hi hagi sales desconcentrades, les funcions anteriors les ha d'exercir el seu secretari, sense perjudici que la direcció del secretari del corresponent tribunal economicoadministratiu regional i que l'atribució de tasques sigui competència del president de la sala desconcentrada.

A més del que disposa el paràgraf anterior, també han d'exercir les competències que els corresponguin com a òrgans unipersonals.

10. Els òrgans competents ubicats en localitats on no radiqui la seu del tribunal o de les seves sales desconcentrades han d'exercir les funcions que els delegui el secretari del tribunal o de la sala desconcentrada, així com les tasques que els siguin encomanades pel president del tribunal o de la sala desconcentrada.

11. Tots els membres del ple o de les sales estan obligats a assistir a les sessions a què siguin convocats i a participar en les deliberacions necessàries per adoptar acords o resolucions. Els acords s'han d'adoptar per majoria entre els assistents i amb vot de qualitat del president en el cas d'empat. Cap dels assistents es pot abstenir de votar i el que dissenteixi de la majoria pot formular un vot particular per escrit en el termini de 48 hores. El vot s'ha d'incorporar a l'expedient i se n'ha de fer esment en la resolució de la reclamació.

12. Tots els membres del ple o de les sales, com també els òrgans unipersonals, han d'exercir amb total independència, i sota la seva responsabilitat, les funcions que tinguin legalment atribuïdes i les restants que els pugui encomanar el president del tribunal o el president de la sala desconcentrada.

13. En els tribunals economicoadministratius regionals i locals hi ha d'haver ponents, que han d'actuar sota la direcció dels vocals i, si s'escau, dels òrgans unipersonals. Aquestes funcions també poden ser exercides respecte d'altres tribunals economicoadministratius quan ho disposi el president del Tribunal Economicoadministratiu Central.

Article 31. *Participació de les comunitats autònomes en els tribunals economicoadministratius.*

D'acord amb el que estableix la disposició addicional tretzena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la sala especial del tribunal economicoadministratiu regional que es pugui crear en virtut d'un conveni entre el Ministeri d'Economia i Hisenda i la conselleria competent de la comunitat autònoma ha d'estar presidida pel president del tribunal i integrada pel secretari del tri-

bunal i un nombre idèntic de vocals del tribunal economicoadministratiu regional i de membres de l'òrgan economicoadministratiu de la comunitat autònoma respectiva.

En la resta de les qüestions, l'actuació d'aquesta sala es regula pel que estableixen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i aquest Reglament per a les reclamacions economicoadministratives.

Article 32. *Òrgans unipersonals.*

1. En el procediment abreujat davant òrgans unipersonals, als efectes de la seva tramitació i resolució, tenen la consideració d'òrgans unipersonals de cada tribunal i de cada sala desconcentrada els que siguin designats per acord del president del Tribunal Economicoadministratiu Central entre els funcionaris que estiguin destinats en aquests tribunals o sales, a proposta dels seus respectius presidents.

En cada tribunal o sala desconcentrada hi poden haver diversos òrgans unipersonals. L'acord de nomenament dels òrgans unipersonals ha de fixar la distribució de matèries i assumptes entre aquests.

2. Als efectes de declarar la inadmissibilitat del recurs extraordinari de revisió que preveu l'article 244 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, tenen la consideració d'òrgans unipersonals els vocals i el secretari general del Tribunal Economicoadministratiu Central.

3. Als efectes de dictar una resolució sobre qüestions incidentals o declarativa de la inadmissibilitat i de dictar l'acord d'arxivament de les actuacions, tant en el procediment general com en l'abreujat, tenen la consideració d'òrgans unipersonals de cada tribunal i de cada sala desconcentrada el president, els vocals i el secretari d'aquests.

Article 33. *Sala Especial per a la Unificació de Doctrina.*

1. El president de la Sala Especial per a la Unificació de Doctrina ha de designar, en l'acord mitjançant el qual la convoqui, els vocals del Tribunal Economicoadministratiu Central que n'hagin de formar part.

2. Correspon al membre de la sala que en cada cas designi el president de la Sala Especial proposar les resolucions i altres acords de terminació.

3. Correspon al secretari general del Tribunal Economicoadministratiu Central dirigir i coordinar la tramitació del recurs extraordinari per a la unificació de doctrina, dictar els actes de tràmit i de notificació i impulsar d'ofici el procediment, així com exercir la secretaria de la Sala Especial.

Article 34. *Actes de les sessions.*

1. De cada sessió que tinguin els òrgans col·legiats s'ha d'estendre una acta, que ha de contenir la identificació dels assistents, el lloc i la durada de la sessió, la menció dels expedients analitzats, el resultat de les votacions i el sentit de les resolucions i dels altres acords de terminació.

2. Les actes s'han d'aprovar en la mateixa sessió o en una de posterior, les ha de signar el secretari amb el vistiplau del president i s'han de conservar numerades correlativament en la secretaria de cada òrgan col·legiat.

3. Es consideren sessions diferents, encara que es duguin a terme el mateix dia, cada reunió que tinguin els tribunals amb l'assistència de diferents components. De cada reunió s'ha d'estendre una acta per separat.

SECCIÓ 2a QUANTIA I ACUMULACIÓ DE LES RECLAMACIONS

Article 35. *Quantia de la reclamació.*

1. La quantia de la reclamació és l'import del component o de la suma dels components del deute tributari a què es refereix l'article 58 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que siguin objecte d'impugnació, o, si s'escau, la quantia de l'acte o actuació d'una altra naturalesa objecte de la reclamació. Si el que s'ha impugnat és una base imposable o un acte de valoració i no s'ha practicat la corresponent liquidació, la quantia de la reclamació ha de ser l'import d'aquells.

2. Quan en el document en què es consignin l'acte administratiu objecte de la impugnació s'incloguin diversos deutes, bases, valoracions o actes d'una altra naturalesa, es considera quantia de la reclamació interposada la del deute, base, valoració o acte d'import més alt que s'impugni, sense que a aquests efectes sigui procedent la suma de tots els consignats en el document.

3. En les reclamacions per actuacions o omissions dels particulars, la quantia és la quantitat que va haver de ser objecte de retenció, ingrés a compte, repercussió, consignació en factura o document substitutiu, o la més gran d'aquestes, sense que, a aquests efectes, escaigui la suma de totes en el supòsit que n'hi hagi diverses.

4. Es consideren de quantia indeterminada els actes dictats en un procediment o les actuacions o omissions de particulars que no continguin una quantificació econòmica ni hi facin referència.

5. En els casos d'acumulació que preveu l'article 230 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la quantia de la reclamació és la que correspon a la de més quantia de les acumulades, determinada segons les regles dels apartats anteriors. A aquests efectes, l'acumulació ha d'atendre l'àmbit territorial de cada tribunal econòmicoadministratiu regional o local o sala desconcentrada.

Article 36. *Quantia necessària per al recurs d'alçada ordinari.*

D'acord amb l'article 229 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, sobre les competències dels tribunals econòmicoadministratius, es pot interposar recurs d'alçada ordinari quan la quantia de la reclamació, calculada d'acord amb el que disposa l'article anterior, superi els 150.000 euros, o 1.800.000 euros si es tracta de reclamacions contra bases o valoracions. Si l'acte o actuació és de quantia indeterminada, es pot interposar recurs d'alçada ordinari en tot cas.

Article 37. *Acumulació.*

1. En qualsevol moment previ a la terminació, d'ofici o a sol·licitud de l'interessat, el tribunal n'ha d'acordar l'acumulació o la desacumulació, sense que en cap cas es retrotreguin les actuacions ja produïdes o iniciades en la data de l'acord o de la sol·licitud.

S'entén que s'ha sol·licitat l'acumulació quan l'interessat interposi una única reclamació que inclogui diversos deutes, bases, valoracions, actes o actuacions i quan diversos interessats reclamin en un mateix escrit.

2. Denegada l'acumulació o produïda la desacumulació, cada reclamació ha de prosseguir la seva pròpia tramitació, amb enviament de la desacumulada al tribunal competent si és un altre, i sense que sigui necessari un nou escrit d'interposició, ratificació o convalidació. A cadascun dels nous expedients s'hi ha de consignar una còpia acarada de tot el que s'ha actuat fins a la desacumulació.

SECCIÓ 3a INTERESSATS

Article 38. *Interessats.*

Quan en el procediment es plantegi la compareixença d'un possible interessat en virtut del que preveu l'article 232.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i no sigui evident el seu dret, el seu interès legítim o que pugui resultar afectat per la resolució que es dicti, s'ha d'actuar d'acord amb el que disposa aquest article mitjançant l'obertura de la corresponent peça separada.

S'obre un termini comú d'al·legacions de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini esmentat, respecte de tots els interessats en el procediment i respecte d'aquell del qual no és evident aquesta condició.

Transcorregut el termini a què es refereix el paràgraf anterior, el tribunal ha de resoldre el que escaigui tenint en compte el que s'ha al·legat i la documentació que hi pugui haver en l'expedient.

La resolució que es dicti pot ser objecte de recurs contenciós administratiu.

SECCIÓ 4a SUSPENSIO DE L'EXECUCIO DE L'ACTE IMPUGNAT EN LA VIA ECONOMICOADMINISTRATIVA

Article 39. *Supòsits de suspensió.*

1. La mera interposició d'una reclamació econòmicoadministrativa no suspèn l'execució de l'acte impugnat, llevat que s'hagi interposat prèviament un recurs de reposició en què s'hagi acordat la suspensió amb aportació de garanties amb efectes que arribin a la via econòmicoadministrativa.

2. No obstant això, a sol·licitud de l'interessat es pot suspendre l'execució de l'acte impugnat en els supòsits següents:

a) Quan s'aporti alguna de les garanties que preveu l'article 233.2 i 3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en els termes que preveuen els articles 43, 44 i 45 d'aquest Reglament.

b) Amb dispensa total o parcial de garanties, quan el tribunal que conegui de la reclamació contra l'acte consideri que l'execució pot causar perjudicis de reparació impossible o difícil, en els termes que preveuen els articles 46 i 47.

c) Sense necessitat d'aportar garantia, quan el tribunal que hagi de resoldre la reclamació aprecii que en dictar-lo s'ha pogut incórrer en un error aritmètic, material o de fet.

d) Quan es tracti d'actes que no tinguin per objecte un deute tributari o una quantitat líquida, si el tribunal que coneix de la reclamació contra l'acte considera que l'execució pot causar perjudicis de reparació impossible o difícil.

3. Si es tracta de sancions que hagin estat objecte de reclamació, la seva execució queda automàticament suspesa en període voluntari sense necessitat d'aportar garanties fins que siguin fermes en via administrativa.

4. Els casos de suspensió regulats en una norma específica s'han de regir pel que aquesta disposa sense que el tribunal pugui fer cap intervenció sobre la decisió.

Subsecció 1a Regles generals

Article 40. *Sol·licitud de suspensió.*

1. Quan no s'hagi acordat la suspensió en el recurs de reposició amb efectes en la via econòmicoadministrativa o aquest no hagi estat interposat, la suspensió es pot sol·licitar en interposar la reclamació econòmicoadministrativa.

trativa o en un moment posterior davant l'òrgan que va dictar l'acte objecte de la reclamació, que l'ha de remetre a l'òrgan competent per resoldre sobre la sol·licitud esmentada.

En cas que la suspensió sigui sol·licitada en els supòsits que regula l'article 46, s'ha de remetre una còpia de la sol·licitud a l'òrgan competent de recaptació als efectes de la suspensió cautelar que regula el dit article.

La sol·licitud de suspensió que no estigui vinculada a una reclamació economicoadministrativa anterior o simultània a aquesta sol·licitud no té eficàcia, sense necessitat d'un acord exprés d'inadmissió.

2. La suspensió s'ha de sol·licitar en escrit independent i ha d'anar acompanyada pels documents que l'interessat consideri procedents per justificar la concurrència dels requisits necessaris per a la seva concessió i d'una còpia de la reclamació interposada.

S'ha d'aportar necessàriament la documentació següent:

a) Quan se sol·liciti la suspensió automàtica, s'hi ha d'adjuntar el document en què es formalitzi la garantia, que ha d'incorporar les signatures dels atorgadors legitimades per un fedatari públic, per compareixença davant l'Administració autora de l'acte o generades mitjançant un mecanisme d'autenticació electrònica. Aquest document pot ser substituït per la seva imatge electrònica amb la seva mateixa validesa i eficàcia, sempre que el procés de digitalització en garanteixi l'autenticitat i integritat.

b) Quan se sol·liciti la suspensió amb altres garanties diferents de les del paràgraf a), s'ha de justificar la impossibilitat d'aportar les garanties previstes per a la suspensió automàtica. També s'ha de detallar la naturalesa i les característiques de les garanties que s'ofereixen, els béns o drets sobre els quals es constitueix i la seva valoració realitzada per un pèrit amb titulació suficient. Quan hi hagi un registre d'empreses o professionals especialitzats en la valoració d'un determinat tipus de béns, la valoració l'ha d'efectuar, preferentment, una empresa o professional inscrit en el registre.

c) Quan la sol·licitud es basi en el fet que l'execució de l'acte pot causar perjudicis de reparació difícil o impossible, s'ha d'acreditar aquesta circumstància. En aquest cas, si se sol·licita la suspensió amb dispensa parcial de garanties, s'han de detallar les que s'ofereixin d'acord amb el que disposa el paràgraf b).

d) Quan se sol·liciti la suspensió sense garantia perquè l'acte objecte de recurs incorre en un error aritmètic, material o de fet, s'ha de justificar que es dona aquest error.

Article 41. *Garanties de la suspensió.*

1. Als efectes de la seva eventual execució, les garanties han de quedar a disposició de l'òrgan competent per a la recaptació de l'acte objecte de la reclamació i han de cobrir l'import de l'obligació a què es refereix l'acte impugnat, els interessos de demora que en generi la suspensió i els recàrrecs que puguin ser procedents en el moment de la sol·licitud de suspensió.

Quan la garantia consisteixi en el dipòsit de diners o valors públics, els interessos de demora han de ser els corresponents al termini de sis mesos si el procediment de la reclamació és l'abreujat, d'un any si el procediment de la reclamació és el general, i de dos anys si la resolució és susceptible de recurs d'alçada ordinari.

2. Quan en els supòsits d'estimació parcial d'un recurs o d'una reclamació s'hagi de dictar una nova liquidació, la garantia aportada queda afectada al pagament de la nova quota o quantitat resultant i dels interessos de demora calculats d'acord amb l'article 26.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. En els supòsits en què hagi estat acordada abans de la interposició de la sol·licitud de suspensió alguna mesura cautelar de les que regula l'article 81.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, l'òrgan que va dictar l'acte objecte d'impugnació ha de remetre de manera immediata a l'òrgan competent per decidir sobre aquesta suspensió una comunicació sobre aquesta circumstància, amb indicació de la data de caducitat de la mesura cautelar.

Article 42. *Efectes de la concessió o de la denegació de la suspensió.*

1. La suspensió concedida té efectes des de la data de la sol·licitud.

Quan l'òrgan competent o el tribunal, en virtut de l'article 233.3 i 4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, entenguin que s'ha de modificar la resolució de suspensió, ho han de notificar a l'interessat perquè pugui al·legar el que convingui al seu dret en el termini de 10 dies comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini esmentat.

Contra la resolució adoptada en relació amb aquest tràmit de modificació es pot interposar un incident en la reclamació economicoadministrativa relativa a l'acte de suspensió del qual se sol·licita. La resolució que posi terme a l'incident no és susceptible de recurs.

2. Si en el moment de sol·licitar-se la suspensió el deute està en període voluntari d'ingrés, amb la notificació de la seva denegació s'inicia el termini que preveu l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, perquè l'ingrés s'efectuï.

Si es fa l'ingrés en el termini esmentat, escau la liquidació dels interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data de l'ingrés efectuat durant el termini obert amb la notificació de la denegació. Si no es fa l'ingrés, els interessos s'han de liquidar fins a la data de venciment del termini esmentat, sense perjudici dels que es puguin meritatar amb posterioritat d'acord amb el que disposa l'article 26 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

Si en el moment de sol·licitar-se la suspensió el deute està en període executiu, la notificació de l'acord de denegació implica que s'hagi d'iniciar el procediment de consenyiment en els termes que preveu l'article 167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, si no s'ha iniciat abans de la notificació esmentada.

Subsecció 2a Suspensió automàtica en via economicoadministrativa

Article 43. *Suspensió automàtica.*

1. La sol·licitud de suspensió automàtica amb aportació de les garanties a què es refereix l'article 233.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, suspèn el procediment de recaptació relatiu a l'acte objecte de recurs.

2. És competent per tramitar i resoldre la sol·licitud de suspensió l'òrgan de recaptació que es determini en la norma d'organització específica.

3. La sol·licitud de suspensió ha d'anar acompanyada necessàriament del document en què es formalitzi la garantia aportada. Quan la sol·licitud no s'acompanyi de la garantia a què es refereix l'article 233.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, aquella no produeix efectes suspensius i es considera no presentada a tots els efectes. En aquest supòsit s'ha de procedir a l'arxivament de la sol·licitud i a notificar-la a l'interessat.

Si la sol·licitud adjunta una garantia suficient, la suspensió s'entén acordada des de la data de la sol·licitud i aquesta circumstància s'ha de notificar a l'interessat.

4. Quan sigui necessària l'esmena de defectes del document en què es formalitzi la garantia d'acord amb el que disposa l'article 2.2 i hagin estat esmenats, l'òrgan competent n'ha d'acordar la suspensió amb efectes des de la sol·licitud. L'acord de suspensió s'ha de notificar a l'interessat.

Quan el requeriment d'esmena hagi estat objecte de resposta dins de termini per l'interessat però no s'entenguin esmenats els defectes observats, escau la denegació de la suspensió.

5. Contra la denegació es pot interposar un incident en la reclamació economicoadministrativa relativa a l'acte la suspensió del qual es va sol·licitar.

La resolució que posi terme a l'incident no és susceptible de recurs.

6. Si s'ha sol·licitat la suspensió a l'empara de l'article 233.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la garantia aportada no és una de les que preveu l'article esmentat, s'ha d'aplicar el que disposen les subseccions següents, segons correspongui.

Subsecció 3a Suspensió amb prestació d'altres garanties en via economicoadministrativa

Article 44. Suspensió amb prestació d'altres garanties.

1. La sol·licitud de suspensió amb prestació d'altres garanties a què es refereix l'article 233.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, presentada juntament amb la documentació a què es refereix l'article 40.2.b) d'aquest Reglament, suspèn cautelarment el procediment de recaptació relatiu a l'acte objecte de recurs si el deute està en període voluntari en el moment de presentar-se la sol·licitud.

Si el deute està en període executiu, la sol·licitud de suspensió no impedeix la continuació de les actuacions de l'Administració, sense perjudici que escaigui l'anul·lació de les efectuades després de la data de sol·licitud si la suspensió és concedida finalment.

2. La competència per tramitar i resoldre sobre la sol·licitud correspon a l'òrgan de recaptació que es determini en la norma d'organització específica.

3. Examinada la sol·licitud, s'ha de procedir, si s'escau, a l'esmena que preveu l'article 2.2.

4. Quan els defectes s'hagin esmenat en el termini a què es refereix l'article 2.2, la suspensió acordada té efectes des de la sol·licitud.

Quan el requeriment d'esmena hagi estat objecte de resposta dins de termini per l'interessat però no s'entenguin esmenats els defectes observats, és procedent la denegació de la suspensió.

La resolució que atorgui la suspensió ha de detallar la garantia que ha de ser constituïda i el termini en què s'ha de constituir.

5. Contra la denegació es pot interposar un incident en la reclamació economicoadministrativa interposada contra l'acte la suspensió del qual es va sol·licitar.

La resolució que posi terme a l'incident no és susceptible de recurs.

Article 45. Constitució de les garanties.

La garantia oferta ha de ser constituïda dins el termini de dos mesos comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'acord de concessió, l'eficàcia del qual està condicionada a la seva formalització.

La garantia ha de ser objecte d'acceptació, si s'escau i segons la seva naturalesa, per l'òrgan de recaptació que va dictar la resolució de concessió.

Transcorregut el termini de dos mesos sense que la garantia s'hagi formalitzat, les conseqüències són les següents:

a) Si la sol·licitud de suspensió s'ha presentat en període voluntari d'ingrés, el període executiu s'inicia l'endemà de la finalització del termini concedit per formalitzar la garantia, i s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment en els termes que preveu l'article 167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i s'exigeix l'ingrés del principal del deute i el recàrrec del període executiu.

En aquest supòsit escau la liquidació dels interessos de demora meritats a partir de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a l'últim dia del termini per formalitzar la garantia, sense perjudici dels que es meritin amb posterioritat d'acord amb el que disposa l'article 26 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

b) Si en el moment de sol·licitar-se la suspensió el deute està en període executiu, s'ha d'iniciar el procediment de constrenyiment en els termes que preveu l'article 167.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, si no s'ha iniciat amb anterioritat.

Subsecció 4a Suspensió pel tribunal economicoadministratiu

Article 46. Suspensió pel tribunal economicoadministratiu.

1. El tribunal economicoadministratiu que conegui de la reclamació contra l'acte la suspensió del qual se sol·licita és competent per tramitar i resoldre les peticions de suspensió amb dispensa total o parcial de garanties que es fonamentin en perjudicis de reparació difícil o impossible, tant per als supòsits de deute tributari o quantitat líquida com en els altres supòsits d'actes que no tinguin per objecte un deute tributari o una quantitat líquida.

També és competent per tramitar i resoldre la petició de suspensió que es fonamenti en un error aritmètic, material o de fet.

2. Si el deute està en període voluntari en el moment de formular la sol·licitud de suspensió, la presentació d'aquesta última basada en el fet que l'execució de l'acte podria causar perjudicis de reparació impossible o difícil o en l'existència d'error material, aritmètic o de fet, que incorpora la documentació a què es refereixen, segons el cas de què es tracti, els paràgrafs c) i d) de l'article 40.2, ha de suspendre cautelarment el procediment de recaptació mentre el tribunal economicoadministratiu decideixi sobre l'admissió o no a tràmit de la sol·licitud de suspensió.

Si el deute està en període executiu, la sol·licitud de suspensió no impedeix la continuació de les actuacions de l'Administració, sense perjudici que escaigui l'anul·lació de les efectuades amb posterioritat a la data de la sol·licitud si finalment s'arriba a produir l'admissió a tràmit.

3. Examinada la sol·licitud, s'ha de procedir, si s'escau, a l'esmena que preveu l'article 2.2.

Quan el requeriment d'esmena hagi estat objecte de resposta dins de termini per l'interessat però no s'entenguin esmenats els defectes observats, no s'ha d'admetre a tràmit la sol·licitud de suspensió amb les conseqüències que preveu l'apartat següent.

4. Esmenats els defectes o quan el tràmit d'esmena no hagi estat necessari, el tribunal economicoadministratiu ha de decidir sobre l'admissió a tràmit de la sol·licitud, i no l'ha d'admetre quan no es pugui deduir de la documentació incorporada a l'expedient l'existència d'indicis dels perjudicis de reparació difícil o impossible o l'existència d'error aritmètic, material o de fet.

L'admissió a tràmit produeix efectes suspensius des de la presentació de la sol·licitud i ha de ser notificada a l'interessat i a l'òrgan de recaptació competent.

La inadmissió a tràmit suposa que la sol·licitud de suspensió es té per no presentada a tots els efectes.

L'acord esmentat s'ha de notificar a l'interessat i comunicar a l'òrgan de recaptació competent amb indicació de la data de notificació a l'interessat.

L'acord d'inadmissió a tràmit no es pot recórrer en via administrativa.

Article 47. Tramitació i resolució pel tribunal econòmicoadministratiu de la sol·licitud de suspensió.

1. Admesa a tràmit la sol·licitud de suspensió, el tribunal econòmicoadministratiu pot sol·licitar a l'òrgan que sigui competent per a la recaptació de l'acte reclamat un informe sobre la suficiència jurídica i econòmica de les garanties ofertes, així com sobre l'existència d'altres béns susceptibles de ser prestats com a garantia, especialment en els supòsits de sol·licitud de suspensió amb dispensa total de garanties. L'òrgan competent s'ha de pronunciar expressament sobre la suficiència dels béns oferts i sobre l'existència d'altres béns susceptibles de ser prestats en garantia, tant en els supòsits de dispensa total com parcial, i específicament sobre l'existència de mesures cautelars adoptades en relació amb l'acte objecte d'impugnació l'execució de la qual es pretén suspendre.

2. El tribunal ha de dictar una resolució expressa que atorgui o denegui la suspensió. En els supòsits de suspensió amb dispensa parcial, l'acord ha d'especificar les garanties que s'han de constituir.

Aquests acords s'han de notificar a l'interessat i a l'òrgan de recaptació competent.

3. Contra la denegació es pot interposar el corresponent recurs contenciós administratiu.

4. Quan s'atorgui la suspensió amb garantia parcial, aquesta ha de ser constituïda davant l'òrgan competent per a la recaptació de l'acte que, si s'escau, ha de procedir a l'acceptació, i s'aplica el que disposa l'article 45.

CAPÍTOL II

Procediment general econòmicoadministratiu

SECCIÓ 1a NORMES COMUNES

Article 48. Obtenció de còpies certificades.

1. Els interessats poden sol·licitar per escrit l'expedició de còpia certificada d'aspectes concrets continguts en l'expedient tramitat pel tribunal en la reclamació o recurs interposat en via econòmicoadministrativa.

2. L'expedició de còpies certificades d'aspectes concrets continguts en l'expedient de la reclamació o recurs econòmicoadministratiu l'han de sol·licitar els particulars de manera que no es vegi afectada l'eficàcia del funcionament dels serveis públics, mitjançant una petició individualitzada de les còpies dels documents que se sol·liciti, sense que es pugui formular, llevat per a la seva consideració amb caràcter potestatiu, una sol·licitud genèrica sobre el contingut de l'expedient en el seu conjunt.

3. L'expedició de les còpies certificades requereix l'acord del tribunal econòmicoadministratiu respectiu. Es pot denegar la sol·licitud quan es doni la causa que preveu l'apartat 2 o quan es tracti d'informació que hagi de quedar reservada de conformitat amb la normativa vigent.

4. Les certificacions les ha d'estendre la secretaria dels respectius tribunals o sales desconcentrades.

Article 49. Presentació, desglossament i devolució de documents.

1. En presentar un document, els interessats el poden acompanyar d'una còpia perquè la secretaria, amb la confrontació prèvia, retorni l'original, llevat que la prò-

pia naturalesa del document aconselli que la seva devolució no s'efectuï fins a la resolució definitiva de la reclamació.

2. Una vegada acabada la reclamació econòmicoadministrativa en totes les seves instàncies, els interessats poden demanar el desglossament i la devolució dels documents de prova presentats per aquests, fet que han d'acordar la secretaria dels respectius tribunals o sales desconcentrades. Aquestes actuacions s'han de practicar deixant constància de la devolució i de la còpia acarada del document en l'expedient de la reclamació.

Article 50. Domicili per a notificacions.

1. Quan en l'expedient de la reclamació hi figurin diversos domicilis per a la pràctica de notificacions designats per l'interessat, s'ha de prendre en consideració l'últim assenyalat a aquests efectes.

2. Quan en l'expedient de la reclamació no hi figuri cap domicili assenyalat expressament als efectes de notificacions, aquestes es poden practicar en el domicili fiscal de l'interessat si el tribunal en té constància.

3. Quan no sigui possible conèixer cap domicili segons el que disposen els dos apartats anteriors, la notificació s'ha de practicar directament mitjançant el dipòsit a la secretaria, segons el que estableixen els paràgrafs segon i tercer de l'apartat 5.

4. La notificació es pot practicar mitjançant correu certificat o per un funcionari del tribunal que ha d'estendre una diligència de constància de fets per incorporar-la a l'expedient i ha de deixar-ne una còpia en el domicili on es faci l'actuació.

5. Quan no sigui possible efectuar la notificació a l'interessat per causes no imputables al tribunal i s'hagi intentat la notificació almenys dues vegades, s'han de fer constar en l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació sense resultat i s'ha d'efectuar la notificació a la secretaria del tribunal. En aquest supòsit, l'interessat pot recollir a la secretaria del tribunal una còpia de l'acte en el termini d'un mes comptat a partir de l'endemà del dia en què es va efectuar l'últim intent, amb la signatura prèvia del justificant de recepció. En aquest moment, se'l té per notificat. És suficient un sol intent quan el destinatari consti com a desconegut.

Transcorregut el termini a què es refereix el paràgraf anterior, una còpia de l'acte s'ha de dipositar formalment a la secretaria del tribunal. Es considera data de notificació de l'acte la data en què es produeixi el dipòsit, del qual s'ha de deixar constància en l'expedient.

A l'interessat que comparegui posteriorment se li ha de lliurar la còpia esmentada, sense signatura del justificant de recepció. Aquest lliurament no té cap valor als efectes de notificacions o de reobertura de terminis i no cal deixar-ne constància en l'expedient.

Article 51. Costes del procediment.

1. L'òrgan econòmicoadministratiu pot apreciar l'existència de temeritat o mala fe del reclamant als efectes d'exigir-li que sufragui les costes del procediment quan es produeixin peticions o es promoguin incidents amb manifest abús de dret o que comportin frau de llei o procedimental.

En particular, es pot apreciar l'existència de temeritat o mala fe quan es plantegin recursos o reclamacions econòmicoadministratives amb una finalitat exclusivament dilatòria. Aquestes circumstàncies han de ser degudament motivades per l'òrgan econòmicoadministratiu competent.

2. Quan s'imposi al reclamant el pagament de les costes, aquestes s'han de quantificar mitjançant l'aplicació dels imports fixats per ordre del ministre d'Economia

i Hisenda atenent el cost mitjà del procediment i la complexitat de la reclamació.

3. Quan s'hagi acordat exigir el pagament de les costes del procediment, l'òrgan economicoadministratiu competent ha de concedir al reclamant el termini a què es refereix l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, perquè satisfaci les costes. Transcorregut aquest termini sense que s'hagin fet efectives, s'ha de procedir a l'exacció pel procediment de constreyniment.

4. No s'imposen al reclamant les costes del procediment quan la reclamació hagi estat estimada en primera instància totalment o parcialment.

SECCIÓ 2a PROCEDIMENT EN ÚNICA O PRIMERA INSTÀNCIA

Subsecció 1.^a Iniciació

Article 52. *Enviament de l'expedient administratiu objecte de la reclamació.*

1. Quan s'hagi interposat un recurs de reposició previ que encara no hagi estat resolt ni es pugui considerar desestimat per silenci administratiu en interposar la reclamació economicoadministrativa, l'òrgan que va dictar l'acte impugnat ha d'indicar aquest fet en enviar al tribunal l'escrit d'interposició del recurs i de la reclamació i s'ha d'actuar d'acord amb el que disposa l'article 21 per determinar la procedència de la inadmissió de la reclamació.

El termini del mes a què es refereix l'article 235.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de comptar des que la reclamació va tenir entrada en els registres de l'òrgan administratiu que hagi dictat l'acte objecte d'aquella.

2. En cas que l'òrgan administratiu que hagi dictat l'acte observi l'existència d'extemporaneïtat en la reclamació economicoadministrativa, s'ha d'abstenir de fer cap actuació i ha de donar trasllat immediat de l'escrit de presentació i de l'expedient al tribunal competent.

3. Quan l'òrgan administratiu hagi anul·lat totalment o parcialment l'acte impugnat en virtut del que disposa l'article 235.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, ha d'enviar la documentació següent al tribunal:

a) Si s'ha anul·lat l'acte impugnat sense que s'hagi dictat un altre acte en substitució de l'anterior, s'ha de notificar l'acord d'anul·lació a l'interessat i de tot això se n'ha de donar trasllat al tribunal competent.

En la notificació a l'interessat s'hi ha de fer constar que en el termini de 15 dies, comptats a partir del dia següent al de la notificació, pot manifestar davant el tribunal competent la seva conformitat o disconformitat amb l'anul·lació acordada, i se li adverteix que, si no formula cap manifestació expressa en el termini esmentat, se'l tindrà per desistit de la reclamació economicoadministrativa i es dictarà un acord d'arxivament d'actuacions.

En el cas de disconformitat, el tribunal competent ha de prosseguir la tramitació de la reclamació i es consideren impugnats tant l'acte originari com el d'anul·lació dictat posteriorment, deixant de banda el que resulti de les posteriors al·legacions del reclamant.

b) Si s'anul·la l'acte impugnat i es dicta un nou acte en substitució de l'anterior, s'ha d'enviar al tribunal l'acord d'anul·lació i el nou acte dictat, juntament amb l'escrit d'interposició i l'expedient administratiu dins el termini que estableix la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. El tribunal considera que la reclamació interposada impugna tant l'acord d'anul·lació com el contingut del segon acte, deixant de banda el que resulti de les posteriors al·legacions del reclamant, i ha de prosseguir la tramitació llevat que l'interessat desisteixi de forma expressa.

Si s'ha acordat la suspensió de l'execució de l'acte que s'anul·la, l'execució del nou acte dictat també queda suspesa sempre que es mantinguin les circumstàncies que van permetre acordar-la, sense perjudici del dret a la reducció proporcional de les garanties aportades per a la suspensió de l'acte inicialment impugnat.

c) Quan l'anul·lació afecti parcialment l'acte impugnat, s'ha d'enviar al tribunal l'acord d'anul·lació juntament amb l'escrit d'interposició i l'expedient administratiu. El tribunal ha de considerar que la reclamació economicoadministrativa presentada impugna tant l'acord d'anul·lació com el contingut de l'acte que queda subsistent, sense perjudici del que resulti de les posteriors al·legacions del reclamant, i ha de prosseguir la tramitació, llevat que l'interessat desisteixi de forma expressa.

Si s'ha acordat la suspensió de l'execució de l'acte que s'anul·la parcialment, l'execució de l'acte subsistent també queda suspesa sempre que es mantinguin les circumstàncies que van permetre acordar-la, sense perjudici del dret a la reducció proporcional de les garanties aportades per a la suspensió de l'acte inicialment impugnat.

4. En els supòsits que preveuen els paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior, els nous actes administratius dictats tenen efecte des que es notifiquin a l'interessat, llevat que hagi estat acordada la suspensió en relació amb els dictats originàriament i aquesta mantingui la seva eficàcia segons el que disposa l'apartat anterior. Els esmentats actes substitutoris no poden ser objecte de recurs de reposició ni de reclamació economicoadministrativa independent, i les qüestions relatives a aquests s'han de resoldre en la reclamació economicoadministrativa interposada contra l'acte administratiu inicialment recorregut.

Els actes anul·lats totalment o parcialment són els determinants de la quantia de la reclamació.

5. Quan s'acrediti davant el tribunal la interposició d'una reclamació sense que s'hagi rebut l'expedient dins el termini que estableix l'article 235.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el tribunal ha de reclamar-ne l'enviament, sense perjudici de poder continuar amb la tramitació corresponent amb els antecedents coneguts pel tribunal i, si s'escau, amb els que l'interessat aporti o hagi aportat.

Article 53. *Incompetència territorial i jeràrquica.*

1. Rebut l'expedient en el tribunal, si entén que no és competent per a la resolució de la reclamació, ha de remetre l'expedient, d'ofici i de forma motivada, al tribunal que consideri competent. La remissió s'ha de notificar a l'interessat que pot presentar en el termini de 15 dies, comptats a partir del dia següent al de la notificació, un escrit on manifesti les seves al·legacions relatives a la qüestió de competència davant el tribunal destinatari. Si aquest últim tribunal també declina la competència sobre l'expedient, n'ha de motivar la decisió i ha de remetre el que s'ha actuat al Tribunal Economicoadministratiu Central, que ha de decidir i enviar les actuacions al tribunal que hagi de continuar amb la tramitació de la reclamació.

2. L'òrgan que va dictar l'acte impugnat ha de ser informat sobre aquest aspecte pel tribunal economicoadministratiu que resulti finalment competent per conèixer de la reclamació.

Article 54. *Esmena de defectes.*

Si l'escrit d'interposició no compleix els requisits exigits a l'article 2, s'ha de procedir a l'esmena d'acord amb el que disposa el seu apartat 2. No obstant això, en els supòsits en què el reclamant no hagi identificat el domicili per a notificacions s'ha d'aplicar el que disposa l'article 50.

Subsecció 2a Tramitació

Article 55. *Tràmits per completar l'expedient.*

1. El tribunal pot sol·licitar que es completi l'expedient, d'ofici o a petició de qualsevol interessat.

2. La sol·licitud de l'interessat es pot formular una sola vegada i s'ha de presentar dins el termini d'al·legacions atorgat. La sol·licitud s'ha de formular mitjançant un escrit en què es detallin els antecedents que hagin d'integrar l'expedient d'acord amb les normes que el regulen però que no hi figurin.

La petició per completar l'expedient ha de suspendre el tràmit d'al·legacions.

3. Si el tribunal denega la petició, s'ha de reprendre el termini d'al·legacions pel temps que quedi en el moment de la sol·licitud de l'interessat.

4. Si el tribunal accepta la petició, ha de remetre l'acord amb què reclami els antecedents a l'òrgan que hagi dictat l'acte. Rebuts els antecedents o la declaració que aquests no existeixen o no formen part de l'expedient segons la seva normativa reguladora, el tribunal ha de concedir un nou termini d'al·legacions.

5. Als efectes del que disposa l'article 104.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es considera període d'interrupció justificada en el còmput del termini per dictar resolució en el procediment economicoadministratiu el comprès entre el moment en què s'hagi suspès el tràmit d'al·legacions i aquell en què s'hagi reprès o s'hagi atorgat un nou termini.

6. El que disposen els apartats 2, 3, 4 i 5 no és aplicable per a les reclamacions que s'interposin contra actuacions o omissions dels particulars en matèria tributària.

Article 56. *Compareixença en les reclamacions derivades d'actuacions o omissions dels particulars en matèria tributària.*

La persona o entitat l'actuació o omissió de la qual constitueixi l'objecte de la reclamació ha de compareixer en el termini d'un mes comptat a partir del dia següent al de la notificació realitzada a l'efecte. La seva compareixença en un moment posterior del procediment no pot perjudicar el recurrent ni reobrir tràmits o terminis closos amb anterioritat.

Article 57. *Proves i informes.*

1. El tribunal pot denegar la pràctica de les proves sol·licitades o aportades quan es refereixin a fets que no tinguin rellevància per a la decisió de les pretensions exercides en la reclamació, sense perjudici del que decideixi en la resolució que hi posi terme, ratificant la seva denegació o examinant-les directament si ja han estat practicades i incorporades a l'expedient.

El tribunal pot ordenar posteriorment la pràctica de les proves prèviament denegades.

Les resolucions del tribunal que acordin o deneguin la pràctica de les proves tenen caràcter de mers actes de tràmit.

2. El tribunal pot requerir tots els informes que consideri necessaris o convenients per a la resolució de la reclamació.

3. En el cas de proves i informes practicats o sol·licitats d'ofici, s'ha de posar de manifest l'expedient de la reclamació als interessats perquè, en el termini de 10 dies comptats a partir del dia següent al de la notificació de l'obertura del dit termini, al·leguin el que considerin convenient.

Als efectes del termini màxim per notificar la resolució, no s'inclou el període utilitzat per altres òrgans de l'Administració per remetre els informes a què fa referèn-

cia aquest article. Els períodes no inclosos en el còmput del termini no poden ser superiors a dos mesos.

Article 58. *Termini per plantejar qüestions incidentals.*

Les qüestions incidentals s'han de plantejar en el termini de 15 dies comptats a partir de l'endemà del dia en què es tingui constància fefaent del fet o acte que les motivi.

Article 59. *Extensió de la revisió.*

Si l'òrgan competent considera pertinent examinar qüestions no plantejades pels interessats i resoldre-les, ha d'exposar-les als qui hagin comparegut en el procediment i els ha de concedir un termini de 10 dies, comptats a partir del dia següent al de la notificació de l'obertura d'aquest termini, perquè formulin al·legacions.

Subsecció 3a Resolució

Article 60. *Recurs d'anul·lació.*

1. El recurs d'anul·lació a què es refereix l'article 239.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es pot interposar contra els acords i les resolucions que posin terme en qualsevol instància a una reclamació economicoadministrativa. La competència per resoldre correspon a l'òrgan del tribunal que hagi dictat l'acord o la resolució recorreguda.

2. Quan la resolució de la reclamació economicoadministrativa sigui susceptible de recurs d'alçada ordinari, el termini per a la interposició d'aquest últim comença a comptar-se a partir del dia següent al de la notificació de la resolució del recurs d'anul·lació o a partir de l'endemà del dia en què s'entengui desestimat per silenci administratiu.

3. El recurs d'anul·lació interposat extemporàniament no causa cap efecte sobre els terminis per a la interposició del recurs d'alçada ordinari.

4. La resolució que es dicti com a conseqüència del recurs d'anul·lació només pot ser impugnada en el mateix recurs que pugui escaure contra l'acord o la resolució de la reclamació.

No obstant això, quan es dicti resolució expressa una vegada transcorregut el termini de resolució del recurs d'anul·lació, aquesta resolució es pot impugnar de manera independent.

SECCIÓ 3a RECURSOS EN VIA ECONOMICOADMINISTRATIVA

Article 61. *Recurs d'alçada ordinari, recurs extraordinari d'alçada per a la unificació de criteri i recurs extraordinari per a la unificació de doctrina.*

1. Els tribunals economicoadministratius han de notificar les seves resolucions als interessats.

Així mateix, han de notificar la resolució als òrgans legitimats per interposar el recurs d'alçada ordinari i el recurs extraordinari d'alçada per a la unificació de criteri segons el que preveuen els articles 241, 242 i els apartats 5 i 6 de la disposició addicional onzena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, quan la resolució esmentada considera totalment o parcialment la reclamació interposada.

Als efectes del recurs extraordinari per a la unificació de doctrina, el Tribunal Economicoadministratiu Central ha de notificar la resolució al director general de Tributs.

2. El recurs d'alçada ordinari s'ha de dirigir al tribunal que hagi dictat la resolució objecte de recurs, el qual, en el termini d'un mes, l'ha de remetre juntament amb

l'expedient d'aplicació dels tributs i el de la reclamació al Tribunal Económico-administratiu Central.

Quan el legitimat per recórrer no hagi comparegut en el procediment en primera instància, el tribunal económico-administratiu regional o local ha de posar-li de manifest els expedients a què es refereix el paràgraf anterior perquè pugui formular-hi al·legacions en el termini d'un mes, comptat a partir del dia següent al de la notificació, i a continuació n'ha de donar trasllat al reclamant en primera instància i als altres que hi han comparegut perquè en el termini d'un altre mes, comptat a partir del dia següent al de la notificació de l'obertura del termini esmentat, puguin formular les al·legacions que considerin convenients. Una vegada completats aquests tràmits, els expedients s'han de remetre al Tribunal Económico-administratiu Central.

La pràctica de les proves, si s'escau, s'ha de regular pel que disposa la primera instància.

3. En el recurs extraordinari d'alçada per a la unificació de criteri és aplicable el que disposa l'apartat anterior.

4. El recurs extraordinari per a la unificació de doctrina que preveu l'article 243 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, s'ha d'interposar en el termini de tres mesos comptats a partir del dia següent al de la notificació de la resolució.

Article 62. *Recurs extraordinari de revisió.*

En el recurs extraordinari de revisió és aplicable el que s'ha disposat per al procediment en única o primera instància en totes les qüestions que no preveu l'article 244 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

Article 63. *Legitimació per recórrer.*

Als efectes dels apartats 5, 6 i 7 de la disposició addicional onzena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, estan legitimats per interposar el recurs d'alçada ordinari, el recurs extraordinari d'alçada per a unificació de criteri i el recurs extraordinari de revisió, quan es refereixin a matèries de la seva competència, el director general del Tresor i Política Financera, el director general de Costos de Personal i Pensions Públiques i el director del Departament de Recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

CAPÍTOL III

Procediment abreujat davant òrgans unipersonals

Article 64. *Reclamacions económico-administratives davant òrgans unipersonals.*

Les reclamacions económico-administratives s'han de tramitar pel procediment abreujat davant òrgans unipersonals quan siguin d'una quantia inferior a 6.000 euros, o 72.000 euros si es tracta de reclamacions contra bases o valoracions, i en els altres supòsits que estableix l'article 245.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

Article 65. *Procediment abreujat davant òrgans unipersonals.*

1. Si l'escrit d'interposició no compleix els requisits que exigeix l'article 246.1.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, s'ha de procedir a l'esmena d'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquest Reglament. No obstant això, en els supòsits en què el reclamant no hagi identificat el domicili per a notificacions, s'ha d'aplicar el que disposa l'article 50 d'aquest Reglament.

Si l'òrgan unipersonal acorda la convocatòria de vista oral, pot acordar que l'esmena que preveu el paràgraf anterior es faci al començament de la vista. Si el defecte no és esmenat en aquell moment i impedeix la continuació de la tramitació del procediment, la vista oral no s'ha de celebrar.

2. La pràctica de la prova s'ha d'efectuar d'acord amb el que preveu el procediment general, però l'òrgan unipersonal pot traslladar la pràctica d'alguna prova a la vista oral, si la prova s'ha de celebrar. Després de la vista oral no es pot realitzar la pràctica de cap prova.

3. La falta de compareixença en la vista oral produeix la caducitat del tràmit, i ha de continuar el procediment segons escaigui.

4. A la vista oral hi ha de comparèixer l'interessat o el seu representant.

5. Durant la vista oral, l'interessat o el seu representant poden explicar, detallar i aclarir les al·legacions incloses en l'escrit d'interposició, així com les proves proposades i practicades o que es practiquin en el tràmit. Així mateix, han de contestar les preguntes que els formuli l'òrgan económico-administratiu.

L'interessat o el seu representant poden efectuar al·legacions en el supòsit que preveu l'article 237.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per als casos en què l'òrgan unipersonal consideri pertinent examinar qüestions no plantejades pels interessats. L'òrgan unipersonal pot ajornar la conclusió de la vista per a un altre dia que es determini, si això és convenient per a la presentació de les al·legacions esmentades.

6. En les qüestions que no regula aquest article és aplicable el que s'estableix per al procediment general. En particular, els acords que preveuen l'article 236.6, l'article 238.2 i l'article 239.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, també poden ser dictats pel secretari del tribunal encara que no sigui l'òrgan unipersonal competent per resoldre el procediment abreujat que es tramiti. També correspon a la secretaria del tribunal la tramitació del procediment, excepte en el que fa referència a la vista oral, que correspon a l'òrgan unipersonal que estigui coneixent de la reclamació.

TÍTOL V

Execució de resolucions

CAPÍTOL I

Execució de resolucions

SECCIÓ 1a NORMES GENERALS PER A L'EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS ADMINISTRATIVES

Article 66. *Execució de les resolucions administratives.*

1. Els actes resolutoris dels procediments de revisió han de ser executats en els seus propis termes, llevat que s'hagi acordat la suspensió de l'execució de l'acte inicialment impugnat i la suspensió es mantingui en altres instàncies.

La interposició del recurs d'alçada ordinari per òrgans de l'Administració no impedeix l'execució de les resolucions, llevat dels supòsits de suspensió.

2. Els actes resultants de l'execució de la resolució d'un recurs o reclamació económico-administrativa han de ser notificats en el termini d'un mes des que aquesta resolució tingui entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva execució.

Els actes d'execució no formen part del procediment en el qual tingui el seu origen l'acte objecte d'impugnació.

En l'execució de les resolucions són aplicables les normes sobre transmissibilitat, conversió d'actes viciats, conservació d'actes i tràmits i convalidació previstes en les disposicions generals de dret administratiu.

3. Quan es resolgui sobre el fons de l'assumpte i en virtut d'això s'anul·li totalment o parcialment l'acte impugnat, s'han de conservar els actes i tràmits no afectats per la causa d'anul·lació, amb manteniment íntegre del seu contingut.

En el cas de l'anul·lació de liquidacions, s'han d'exigir els interessos de demora sobre l'import de la nova liquidació d'acord amb el que disposa l'article 26.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Quan la resolució parcialment estimatòria deixi inalterada la quota tributària, la quantitat que s'ha d'ingressar o la sanció, la resolució es pot executar reformant parcialment l'acte impugnat i els posteriors que derivin del parcialment anul·lat. En aquests casos s'ha de substituir l'acte inicial, que ha de ser ratificat d'acord amb el contingut de la resolució, i s'han de mantenir els actes de recaptació prèviament realitzats, sense perjudici, si s'escau, d'adaptar les quanties de les traves i els embargaments realitzats.

Quan l'import de l'acte objecte de recurs hagi estat ingressat totalment o parcialment, s'ha de procedir, si s'escau, a la compensació que preveu l'article 73.1 de Llei 58/2003, de 17 de desembre.

4. No obstant el que disposen els apartats anteriors, quan hi hagi vici de forma que no es consideri procedent resoldre sobre el fons de l'assumpte, la resolució ha d'ordenar la retroacció de les actuacions, s'han d'anul·lar tots els actes posteriors que tinguin l'origen en l'anul·lat i, si s'escau, s'han de retornar les garanties o les quantitats indegudament ingressades juntament amb els corresponents interessos de demora.

5. Quan la resolució consideri totalment el recurs o la reclamació i no sigui necessari dictar un nou acte, s'ha de procedir a l'execució mitjançant l'anul·lació de tots els actes que tinguin l'origen en l'anul·lat i, si s'escau, s'han de retornar les garanties o les quantitats indegudament ingressades juntament amb els corresponents interessos de demora.

6. Quan la resolució administrativa confirmi l'acte impugnat i aquest hagi estat suspès en període voluntari d'ingrés, la notificació de la resolució ha d'iniciar el termini d'ingrés de l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Si la suspensió es va produir en període executiu, la notificació de la resolució ha de determinar la procedència de la continuació o de l'inici del procediment de constrenyiment, segons que la provisió de constrenyiment hagi estat notificada o no, respectivament, abans de la data en què va produir efectes la suspensió.

La liquidació d'interessos de demora meritats durant la suspensió s'ha de fer de la manera següent:

a) Si la suspensió ha produït efectes en període voluntari, l'òrgan que va acordar la suspensió ha de liquidar els interessos de demora pel període de temps comprès entre el dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari i la finalització del termini de pagament en període voluntari obert amb la notificació de la resolució que exhaureixi la via administrativa o fins al dia en què es produeixi l'ingrés dins el termini esmentat.

Quan la suspensió l'hagi acordat el tribunal, la liquidació d'interessos de demora a què es refereix el paràgraf anterior l'ha de realitzar l'òrgan que va dictar l'acte administratiu impugnat.

Si la suspensió ha limitat els seus efectes al recurs de reposició i la resolució d'aquest recurs ha estat objecte de reclamació economicoadministrativa, els interessos de

demora s'han de liquidar des del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data de la resolució del recurs de reposició.

b) Si la suspensió ha produït efectes en període executiu, l'òrgan de recaptació ha de liquidar els interessos de demora pel període de temps comprès entre la data en què va tenir efecte la suspensió i la data de la resolució que exhaureixi la via administrativa.

Si la suspensió ha limitat els seus efectes al recurs de reposició i la resolució d'aquest recurs ha estat objecte de reclamació economicoadministrativa, els interessos de demora s'han de liquidar des de la data en què va produir efectes la suspensió fins a la data de la resolució del recurs de reposició.

7. Comprovada la procedència de la devolució de la garantia prestada, l'òrgan competent l'ha d'efectuar d'ofici sense necessitat de sol·licitud per part de l'interessat.

8. Per a l'execució dels acords que resolguin els procediments especials de revisió s'ha d'aplicar el que disposen els apartats anteriors.

Article 67. *Reducció proporcional de garanties aportades per a la suspensió.*

1. En els supòsits de l'estimació parcial del recurs o reclamació interposat la resolució dels quals no pugui ser executada d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article anterior, l'interessat té dret, si ho sol·licita, a la reducció proporcional de la garantia aportada.

A aquests efectes, l'òrgan competent ha de practicar en el termini de 15 dies, des de la presentació de la sol·licitud de l'interessat, una quantificació de l'obligació que, si s'escau, ha resultat de l'execució de la resolució del corresponent recurs o reclamació, la qual ha de servir per determinar l'import de la reducció procedent i, en conseqüència, de la garantia que ha de quedar subsistent.

No obstant això, d'acord amb l'article 25.9 i amb l'article 41.2, la garantia anterior segueix afecta al pagament de l'import de l'acte, deute o obligació subsistent, i manté la seva vigència fins a la formalització de la nova garantia que cobreixi l'import de l'acte, deute o obligació subsistent.

2. Són òrgans competents per procedir a la substitució de la garantia els òrgans que van acordar-ne la suspensió.

SECCIÓ 2a NORMES ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS ECONOMICOADMINISTRATIVES

Article 68. *Compliment de la resolució.*

1. Si l'interessat està disconforme amb el nou acte que es dicti en execució de la resolució, pot presentar un incident d'execució que ha de ser resolt pel tribunal que hagi dictat la resolució que s'executa.

2. El tribunal ha de declarar la inadmissibilitat de l'incident d'execució respecte de les qüestions que es plantegin sobre temes ja decidits per la resolució que s'executa, sobre temes que hagin pogut ser plantejats en la reclamació la resolució de la qual s'executa o quan concorri algun dels supòsits a què es refereix l'article 239.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. L'incident d'execució el regulen les normes del procediment general o abreujat que van ser aplicables per al recurs o la reclamació inicial, i se suprimeixen d'ofici tots els tràmits que no siguin indispensables per resoldre la qüestió plantejada.

4. Els òrgans que hagin d'executar les resolucions dels òrgans economicoadministratius poden sol·licitar al

tribunal economicoadministratiu un aclariment de la resolució.

Article 69. Extensió de les resolucions economicoadministratives.

1. La resolució de la reclamació interposada pot estendre els seus efectes a tots els actes, actuacions o omissions posteriors a la interposició de la reclamació que siguin idèntics en tot al que s'esmenta en l'escrit d'interposició de la reclamació i no siguin fermes en via administrativa.

2. Per a això, el reclamant o interessat en la reclamació inicial ha de presentar, en el termini d'un mes comptat a partir del dia següent al de la notificació de la resolució, els documents en què constin els esmentats actes, actuacions o omissions.

3. El ple, la sala o l'òrgan unipersonal que hagi dictat la resolució ha de dictar un acord en execució d'aquesta en què han de detallar tots els actes, les actuacions o omissions als quals la resolució ha d'estendre els seus efectes, inclosos els relatius als recursos procedents.

SECCIÓ 3a NORMES ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ
DE RESOLUCIONS JUDICIALS

Article 70. Execució de resolucions judicials.

L'execució de les resolucions dels tribunals de justícia s'efectua d'acord amb el que estableix la normativa reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

En tot el que no s'oposi a la normativa esmentada i a la resolució judicial que s'està executant, és aplicable el que disposa la secció 1a d'aquest capítol.

Article 71. Extensió dels efectes de les sentències de la jurisdicció contenciosa administrativa.

1. L'Administració tributària ha d'atendre els requeriments que se li formulin de conformitat amb l'article 110 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Els tribunals economicoadministratius són únicament competents per atendre els requeriments esmentats quan la sentència ferma l'extensió de la qual es pretengui hagi anul·lat l'acord o la resolució dictada per raons de defecte en la tramitació del procediment economicoadministratiu.

CAPÍTOL II

Reemborsament del cost de les garanties

SECCIÓ 1a ABAST DEL REEMBORSAMENT DEL COST DE GARANTIES

Article 72. Àmbit d'aplicació.

D'acord amb el que preveu l'article 33 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, correspon efectuar el reemborsament del cost de les garanties a l'Administració, entitat o organisme que hagi dictat l'acte que hagi estat declarat improcedent.

El reemborsament dels costos de les garanties aportades per obtenir la suspensió de l'execució d'un acte ha d'abastar els costos necessaris per a la seva formalització, manteniment i cancel·lació.

En els supòsits de resolucions administratives o sentències judicials que declarin parcialment improcedent l'acte impugnat, el reemborsament ha d'abastar els costos proporcionals de la garantia que s'hagi reduït.

El procediment que preveuen els articles següents es limita al reemborsament dels costos abans indicats, si bé l'obligat al pagament que ho consideri procedent pot insar, en relació amb altres costos o conceptes diferents, el procediment de responsabilitat patrimonial que preveu el títol X de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, quan es donin les circumstàncies previstes per fer-ho.

Article 73. Garanties el cost de les quals és objecte de reemborsament.

El dret al reemborsament del cost de les garanties ha d'abastar les que, prestades de conformitat amb la normativa aplicable, hagin estat acceptades i que s'esmenten a continuació:

- a) Avals o fiances de caràcter solidari d'entitats de crèdit o societats de garantia recíproca o certificats d'assegurança de caució.
- b) Hipoteques mobiliàries i immobiliàries.
- c) Penyores amb desplaçament o sense.
- d) Qualsevol altra que l'Administració o els tribunals hagin acceptat.

Article 74. Determinació del cost de les garanties prestades.

1. El cost de les garanties està integrat per les parts següents:

a) En els avals o fiances de caràcter solidari i certificats d'assegurança de caució, per les quantitats efectivament satisfetes a l'entitat de crèdit, societat de garantia recíproca o entitat asseguradora en concepte de primes, comissions i despeses per formalització, manteniment i cancel·lació de l'aval, fiança o certificat, meritats fins a la data en què es produeixi la devolució de la garantia.

b) En les hipoteques i penyores esmentades a l'article anterior, el cost d'aquestes ha d'incloure les quantitats satisfetes pels conceptes següents:

1r Despeses derivades de la intervenció d'un fedatari públic.

2n Despeses registrals.

3r Tributs derivats directament de la constitució de la garantia i, si s'escau, de la seva cancel·lació.

4t Despeses derivades de la taxació o valoració dels béns oferts en garantia a què es refereix la normativa reguladora de les reclamacions economicoadministratives.

c) Quan l'Administració o els tribunals hagin acceptat garanties diferents de les anteriors, s'ha d'admetre el reemborsament dels costos d'aquestes, limitat, exclusivament, als costos acreditats en què s'hagi incorregut de manera directa per a la seva formalització, manteniment i cancel·lació meritats fins a la data en què es produeixi la devolució de la garantia.

d) En tot cas, s'ha d'abonar l'interès legal vigent que es meriti des de la data degudament acreditada en què s'hagi incorregut en aquests costos fins a la data en què s'ordini el pagament.

2. En cas que la garantia s'hagi constituït mitjançant dipòsit de diners, i sense perjudici de l'aplicació dels paràgrafs c) i d) de l'apartat anterior en relació amb els costos de constitució del dipòsit, s'ha d'abonar l'interès legal vigent fins al dia en què es produeixi la devolució del dipòsit.

SECCIÓ 2a PROCEDIMENT PER AL REEMBORSAMENT DEL COST
DE LES GARANTIES APORTADES

Article 75. *Òrgans competents.*

És competent per acordar el reemborsament del cost de les garanties l'Administració, entitat o organisme que hagi dictat l'acte que hagi estat declarat improcedent.

Són òrgans competents per a la tramitació els òrgans de l'Administració, entitat o organisme que determini la seva norma d'organització específica.

Article 76. *Iniciació.*

1. El procediment s'ha d'iniciar a instància de l'interessat mitjançant un escrit que s'ha de dirigir a l'òrgan competent per a la seva resolució amb el contingut a què es refereix l'article 2.

2. A la sol·licitud de reemborsament s'hi han d'adjuntar les dades o documents següents:

a) Còpia de la resolució administrativa o sentència judicial ferma per la qual es declari improcedent totalment o parcialment l'acte administratiu o deute l'execució del qual es va suspendre.

b) Acreditació de l'import a què va pujar el cost de les garanties el reemborsament del qual se sol·licita i indicació de la data efectiva de pagament.

c) Declaració expressa del mitjà elegit pel qual s'hagi d'efectuar el reemborsament, d'entre els assenyalats per l'Administració competent. Si l'Administració competent no ha assenyalat mitjans per efectuar el reemborsament, l'interessat pot optar per:

1r Transferència bancària, indicant el número de codi de compte i les dades identificatives de l'entitat de crèdit.

2n Xec barrat o nominatiu.

Si l'interessat no ha assenyalat mitjà de pagament, el reemborsament s'ha d'efectuar mitjançant xec.

d) Si s'escau, una sol·licitud de compensació, en els termes que preveu el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre.

Article 77. *Tramitació.*

1. L'òrgan que tramiti el procediment pot dur a terme les actuacions que siguin necessàries per comprovar la procedència del reemborsament que se sol·licita i pot recollir els informes i instar les actuacions que consideri necessàries.

2. Si l'escrit de sol·licitud no reuneix les dades expressades en l'apartat 1 de l'article anterior o no adjunta la documentació prevista en el seu apartat 2.b), s'ha d'esmenar d'acord amb el que disposa l'article 2.2.

3. El termini concedit per a l'esmena pot ser ampliat a petició de l'interessat quan l'aportació dels documents requerits presenti dificultats especials degudament acreditades.

4. Finalitzades les actuacions i abans de redactar la proposta de resolució, s'ha de donar audiència a l'interessat perquè pugui al·legar el que consideri convenient al seu dret.

No obstant això, es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte en la resolució altres fets ni altres al·legacions que els presentats per l'interessat.

Article 78. *Resolució.*

1. L'òrgan competent ha de dictar la resolució i l'ha de notificar en un termini màxim de sis mesos a comptar de la data en què l'escrit de sol·licitud de l'interessat hagi

tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva resolució.

2. Quan en virtut dels actes de tramitació desenvolupats sigui procedent el reemborsament del cost de la garantia aportada, s'ha d'acordar el reemborsament de les quantitats que preveu l'article 74, així que hagin quedat degudament acreditades i corresponguin a la suspensió de l'acte declarat totalment o parcialment improcedent.

3. Transcorregut el termini per efectuar la notificació sense que aquesta s'hagi produït, l'interessat pot entendre desestimada la sol·licitud als efectes d'interposar contra la resolució presumpta el corresponent recurs o reclamació. La resolució expressa posterior al venciment del termini l'ha d'adoptar l'Administració sense cap vinculació al sentit del silenci.

4. La resolució que exhaureixi aquest procediment és remarcable en la via economicoadministrativa, amb el recurs potestatiu de reposició previ.

Article 79. *Execució.*

Dictada la resolució per la qual es reconeix el dret al reemborsament del cost de la garantia aportada, s'ha d'expedir l'oportú manament de pagament a favor de la persona o entitat creditora, pel mitjà que escaigui segons el que disposa l'article 76.

Disposició addicional primera. *Òrgans equivalents de les comunitats autònomes, de les ciutats amb estatut d'autonomia o de les entitats locals.*

Els òrgans competents de les comunitats autònomes, de les ciutats de Ceuta i Melilla o de les entitats locals en matèria dels procediments que regula aquest Reglament es determinen d'acord amb el que estableixi la seva normativa específica.

Disposició addicional segona. *Devolució d'ingressos indeguts del deute duaner i d'altres ingressos de naturalesa pública.*

1. Les devolucions d'ingressos indeguts en relació amb el deute duaner s'han de regir pels reglaments comunitaris que els siguin aplicables específicament. Les disposicions que conté aquest Reglament han de tenir caràcter supletori, quan ho permeti l'ordenament jurídic comunitari.

2. Les disposicions d'aquest Reglament relatives al procediment de devolució d'ingressos indeguts s'han d'aplicar com a supletòries en les devolucions de les quantitats que constitueixin ingressos de naturalesa pública, diferents dels tributs.

Disposició addicional tercera. *Remissió d'expedients per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.*

1. El ministre d'Economia i Hisenda ha de dictar les normes de desplegament de la disposició addicional setena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, relatives a la utilització de mitjans electrònics, informàtics o telemàtics per a la interposició, tramitació i resolució de les reclamacions economicoadministratives.

2. La remissió d'expedients entre òrgans administratius que preveu aquest Reglament pot ser substituïda per la posada a disposició de l'expedient electrònic, sempre que aquest compleixi les condicions exigides per l'ordenament jurídic per a la seva admissió.

En aquests casos, el reclamant té dret a obtenir-ne una còpia en paper.

Disposició transitòria primera. *Procediments de revisió en via administrativa.*

Les sol·licituds de suspensió que s'hagin presentat abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament s'han de tramitar fins que concloguin d'acord amb la normativa vigent en el moment de la seva presentació.

Disposició transitòria segona. *Recurs extraordinari per a la unificació de doctrina.*

El termini de tres mesos que preveu l'article 61.4 d'aquest Reglament per a la interposició del recurs extraordinari per a la unificació de doctrina comença a comptar-se a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reglament per a les resolucions notificades des de la data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, fins a l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

Disposició transitòria tercera. *Procediment abreujat davant òrgans unipersonals.*

Fins al 30 d'abril de 2006, les reclamacions economico-administratives s'han de tramitar pel procediment abreujat davant òrgans unipersonals quan siguin d'una quantia inferior a 2.000 euros, o 24.000 euros si es tracta de reclamacions contra bases o valoracions, i en els altres supòsits que estableix l'article 245.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Disposició final única. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reglament.

CAP DE L'ESTAT

8772 REIAL DECRET LLEI 8/2005, de 27 de maig, pel qual s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats per les inundacions esdevingudes a l'illa de La Gomera. («BOE» 127, de 28-5-2005.)

El 17 de gener de 2005 es va produir a l'illa de La Gomera un fort temporal, amb episodis d'intenses pluges que van afectar amb especial incidència les zones sud i oest de l'illa, i que va arribar a originar un tall de subministrament elèctric durant gairebé 24 hores.

Aquests fenòmens meteorològics adversos han produït greus i quantiosos danys en infraestructures públiques, especialment en el que afecta xarxes de sanejament i estacions depuradores, com també la xarxa viària de titularitat municipal, insular i regional. Així mateix, s'han produït danys de menys consideració en instal·lacions esportives, cementiris, establiments mercantils, habitatges i explotacions agrícoles.

La magnitud dels fets i les seves conseqüències, des del principi constitucional de solidaritat i per aplicació dels d'equitat i igualtat de tracte en relació amb situacions precedents, obliguen a l'actuació dels poders públics i a l'adopció, per a les zones afectades, d'un conjunt de mesures pal·liatives i reparadores concordants amb les adoptades anteriorment en ocasions semblants, per afavorir el restabliment dels serveis, la reparació dels danys produïts i la tornada a la normalitat de les zones sinistrades per les inundacions.

Per tant, l'objectiu d'aquesta norma és aprovar un catàleg de mesures que afecten diversos departaments ministerials i abasten aspectes molt diferents, ja que men-

tre unes es dirigeixen a disminuir les càrregues tributàries, d'altres, com la concessió de crèdits privilegiats, intenten pal·liar l'impacte en les empreses i els particulars afectats.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta dels ministres de l'Interior, d'Economia i Hisenda, de Foment, de Treball i Afers Socials, d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de la Presidència, d'Administracions Públiques, de Medi Ambient i d'Habitatge i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 de maig de 2005,

DISPOSO :

Article 1. *Àmbit d'aplicació.*

Les mesures que estableix aquest Reial decret llei s'apliquen a reparar els danys ocasionats per les inundacions produïdes el 17 de gener de 2005 a l'illa de La Gomera, en els termes municipals de San Sebastián de la Gomera, Hermigua, Agulo, Vallehermoso, Valle Gran Rey i Alajeró.

Article 2. *Danys en infraestructures municipals i xarxa viària del Cabildo Insular de La Gomera.*

Als projectes que executin les entitats locals en els termes municipals i nuclis de població als quals fa referència l'article anterior, relatius a les obres de reparació o restitució d'infraestructures, equipaments o instal·lacions i serveis de titularitat municipal inclosos a l'article 26.1.d) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i de la xarxa viària del Cabildo Insular de La Gomera, se'ls aplica el tràmit d'urgència i l'Estat els pot concedir una subvenció de fins al 50 per cent del cost.

Article 3. *Danys en les altres infraestructures públiques.*

Es faculden els titulars dels departaments ministerials competents per raó de la matèria per declarar les àrees afectades zona d'actuació especial, perquè aquests departaments, els seus organismes autònoms i les entitats públiques que en depenen puguin dur-hi a terme les restauracions que siguin procedents. Als efectes indicats, es declaren d'emergència les obres que executin aquests departaments per reparar els danys causats en infraestructures de titularitat estatal compreses en el seu àmbit de competències.

Article 4. *Indemnització de danys en produccions agrícoles.*

Són objecte d'indemnització els danys provocats per les inundacions en les explotacions agrícoles que tinguin pòlisses en vigor emparades pel Pla d'assegurances agràries combinades per a l'any 2005 i hagin sofert pèrdues per danys en les seves produccions no coberts per les línies d'assegurances agràries combinades.

Amb tot, per al cas de produccions que en la data del sinistre no hagin iniciat el període de contractació de l'assegurança corresponent, també poden percebre les indemnitzacions anteriors, sempre que s'hagi contractat l'assegurança corresponent a les esmentades produccions en l'exercici anterior.

També es pot percebre indemnització pels danys causats en produccions no incloses en el Pla anual d'assegurances vigent, excepte quan les produccions afectades estiguin garantides per una assegurança no inclosa en el sistema d'assegurances agràries combinades.

Aquestes indemnitzacions estan destinades als titulars de les explotacions que estiguin ubicades en l'àmbit assenyalat a l'article 1 i hagin sofert pèrdues superiors al 20 o al 30 per cent de la producció, segons es tracti o no